PROMIN

ПРОМІНЬ

Ч. 1
Січень
1977

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XVIII. СІЧЕНЬ, 1977 Ч. 1

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплата в Канаді	$8.00
Передплата до інших країн	8.00
Поодиноке число	.80

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

PROMIN

No. 1 JANUARY, 1977 VOL. XVIII.

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Subscription in Canada	$8.00
Subscription in other countries	8.00
Single copy	.80

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

К. Малицька — На Свят-Вечір	1
— Водохрища	1
— Три царі	1
А. Ш. — Різдвяні традиції запорозьких нащадків	2
Л. Храплива — Коляда	3
Г. Михальчук — Ем. Остапчук — членом Ордену Канади	4
— Вісті з Централі	5
Н. Кібець — Святий Вечір	6
М. Косташ — Д-р І. Райчина	7
Г. Сенишин — Підсумки організаційної праці	7
В. Смерека — Сл. п. А. Дзюбенківна	10
L. Wolynec — Ukrainian Christmas Customs	12
Відділ для дітей	15
Багатокультурність	16
З. Орест — Музей і його членство	18
Квіти незабутнім	20
Громадська хроніка	22
Приписи	25
Різдвяні привіти	26 - 33

НА ОБКЛАДИНЦІ: „Застеляйте столи, та все килимами — радуйся ..."

ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ

Укладу музики Євгена Вавринюка, учителя державних і рідних шкіл.

„Пісні для дітей" спеціяльно призначені для шкільних дітей і середньої молоді. Ось що говорить автор у передмові до збірника:

„Збірник складено так, щоб виховники мали вільний вибір відповідно до рівня своїх учнів. Кожна пісня має фортепіяновий супровід. Деякі з них надаються для драматизації.

Підставою у вивченні Української мови може бути також і пісня. Діти з природи люблять співати... Музика може стати ключем до вивчення мови".

Збірник „Пісні для дітей" містить 56 пісень з нотами. Виданий заходами Ради Української Школи з Фундації ім. В. Сарчука. Ціна $2.75 для шкіл. Замовляти:

UKRAINIAN EDUCATIONAL COUNCIL OF CANADA

9 St. Johns Avenue
Winnipeg, Manitoba
R2W 1G8

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

1926—1976-7

У ЮВІЛЕЙНИЙ РІК СВОГО 50-ЛІТТЯ ГОТУЄТЬСЯ

ДО

УРОЧИСТИХ СВЯТКУВАНЬ

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

Константина Малицька

НА СВЯТ-ВЕЧІР

У ту ніч святую, врочисту,
В таємну ту нічку чудес,
Як надягне світ ризу зористу,
Сходить Боже Дитятко з небес.

Йде тихенько по сніжній пелені,
Босоніж гаєм, полем ступа,
Сосни клоняться Йому зелені,
Сірий зайчик до ніг припада.

А Воно, як щороку від віка,
В людські серця в гостину спішить,
Щоби з Богом оп'ять чоловіка
Таємним союзом злучить.

Щоб з'єднати роз'єднаних світом
У великій братерській любві,
І небесним промінням огріту
Заквітчати землицю в зимі.

У ту ніч чудотворну Дитяти,
Як засядем в родиннім кружку,
Пом'янім тихим словом посвяти
Всю Вкраїну мертву і живу.

Тих, що в бою за рідні прапори,
Щоб з кайданів народ розкувать,
Устелили трупом простори
Від Амуру аж ген до Карпат.

Тих далеких, що в стужі Сибіру
Линуть думкою в рідне гніздо,
Тих по тюрмах, що в мурах у сірих
Крізь решітку вітають Різдво.

І хай в вечір єдиний той в році
Хоч нас ворог давить і лома,
В світового безладдя потоці
Серцем буде Вкраїна одна!

ВОДОХРИЩА

Замерзлий став. Широкополий діл.
Черпни, людино, тут свячену воду,
Де сяє хрест і Господа престіл
З іскристого засніженого льоду;

Де світить сонцем синій небосхил,
Приймаючи вгорі земну молитву.
Черпни і пий, щоб Бог послав нам сил —
Свій щедрий дар — на подвиг і на битву!

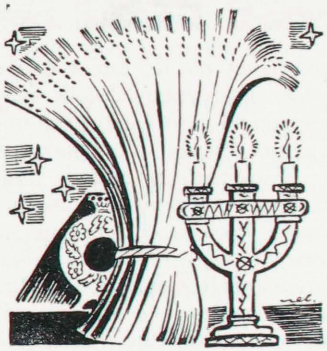

ТРИ ЦАРІ

На Йордані тиха вода стояла,
Там Причиста Суса Христа купала,
А скупавши — в шовках сповила,
А сповивши — в яселичка вложила.
Над тим дитям сірі воли стояли,
Над те дитя божим духом дихали.
До схід сонця приїхали три царі,
Та принесли Сусу Христу три дарі:
А перший цар — миром дитя мирував,
А другий цар — Сусом Христом називав,
А третий цар — квіточкою дарував.
Тож не квітки, то Христове Рождество,
Всьому світу, всьому миру — радісно.
Добри-вечир!

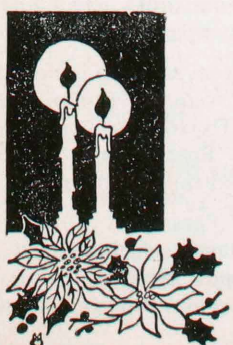

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Всьому нашому членству у відділах і членкам провінційних управ Союзу Українок Канади, нашій редакторці, пані Наталії Когуській та всім читачам „Променя", нашому духовенству, на чолі з Високопреосвященнішими Владиками Української Греко-Православної Церкви в Канаді, всьому членству об'єднаному в Союзі Українців Самостійників, всім українським родинам у Канаді й діяспорі та на Рідних Землях України, БАЖАЄМО

Веселих і радісних Свят Різдва Христового
та щасливого Нового 1977 Року!

ЗА ЦЕНТРАЛЬНУ УПРАВУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ:

Анастасія Шемелюк, голова **Стефанія Пауш,** секр.

Різдвяні традиції Запорозьких нащадків

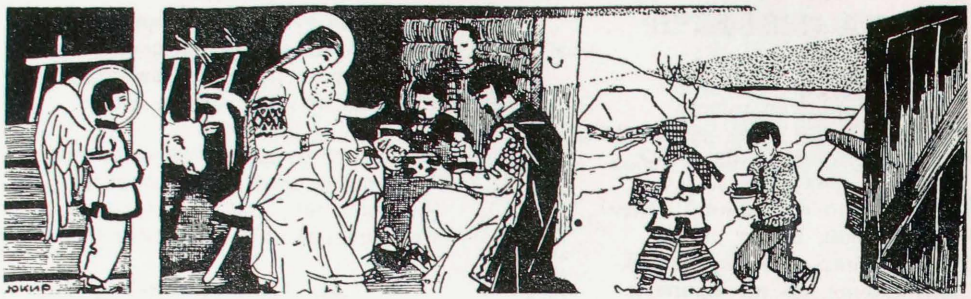

Не зважаючи на те, що я вже довгі роки перебуваю на чужині, в моїй пам'яті залишились яскраві образи і спомини про колишнє святкування Різдва в рідних кубанських станицях. Пригадуються дитячі роки, проведені на Кубані, святочні обставини Різдва і Нового Року, прекрасні народні звичаї, радісна участь у святі дітей, що величали й славили Народженого Спасителя. Його Народження всі розуміли, як велику світову подію, а тому й Різдвяні Свята супроводжувалися найбагатшими і найгарнішими народніми обрядами, занесеними на Кубань з Запоріжжя.

Кубанські козаки дотримувалися пилипівського посту перед Різдвом, споживали виключно пісні страви. Вже за кілька день перед святами скрізь по станицях кололи свиней, різали курей, гусей, качок, індиків, щоб було чим прийняти гостей під час свят.

В останній день "пилипівки", 24 грудня (старого стилю) вже починалися свята. Цього дня уряджувалась "багата кутя", дітям доручали принести до хати чистого і пахучого сіна, яке укладалось на покуті під образами; це місце, звичайно, мусіло нагадувати собою вертеп і ясла, в яких народився Христос. На сіно, з участю дітей, урочисто ставили кутю та узвар, традиційну їжу, встановлену народним звичаєм. Цього дня головна праця кожної родини зосереджувалася коло печі: варили пісний борщ, квасолю, кутю та узвар, пекли всякі пиріжки та пироги з квасолею, сочевицею, капустою, картоплею та напікали різні страви і на наступні дні свят.

Коли починало смеркати і запалювались вечірні зірки, всі сідали вечеряти. За вечерею згадували неприсутніх родичів. Коло столу врочисто й спокійно вечеряла ціла родина. Після багатої вечері, малі діти носили до своїх хрещених батьків та матерів вечерю: трошки куті з узваром та пару пиріжків. Хрещеники, привітавши батька і матір та поцілувавши їм руку, промовляли: "Батько й мати прислали Вам вечерю. Їжте на здоров'я". Хрещеників обдаровували грішми, горіхами, цукерками, пірниками та іншими солодощами.

У самий день свята, 25 грудня, за старим стилем, вже ранком, коли починали дзвонити в церкві, хлопці вирушали по хатах та славили Христа. Повернувшись з церкви, кубанці поздоровляли один одного, кадили в хаті ладаном, потім цілою родиною сідали за святочний стіл разом з робітниками і робітницями. Хтось з приявних читав молитву "Отче наш", а після молитви промовляли: "Господи, благослови розговітись". Тоді вже починали пити горілку, або вино та їсти наготовлені страви.

Три дні тривали свята. По станиці хлопці носили "Звізду" та співали різдвяні пісні. Ходили теж колядники, здебільшого дівчата, які співали різні колядки, наприклад:

"Коляд - коляд - колядниця,
Добра з маком паляниця,
А пісна не така —
Дайте, дядьку, п'ятака.
А не дасьте п'ятака,
Візьмем вола за рога,
Хоч не вола так телицю
Та й поведем у крамницю".

Під Новий Рік улаштовували маланку або щедрий вечір. Дівчата ходили увечорі щедрувати попід вікнами. Підходячи під вікно, вони звичайно питали: "Благословіть щедрувати". Коли з хати скажуть: "Щедруйте", то вони співають щедрівки:

"А в Єрусалимі рано задзвонили.
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я!"

Щедрувальникам давали гроші, сало, паляниці, ковбаси тощо. Під Новий Рік дівчата ворожили всілякими способами.

На Новий Рік або на Василя зранку всі кубанці намагалися бути в церкві, щоб цілий рік бути богомольними і не забувати Бога, бо Він таких людей теж не забуває.

З самого ранку хлопці ходили посівати по хатах. Посіваючи, вони говорили: "На щастя, на здоров'я, роди, Боже, жито, пшеницю і свяку пашницю. З празником будьте здорові, з Новми Роком, з Василієм!" Їм давали гроші, пірники, цукерки та інші подарунки. Згідно з народним звичаєм, вони приносили щастя і їх скрізь пускали. Кожний мав "торбу", наповнену ще звечора збіжжям пшениці і ячменю. Даючи ранком хлопцеві торбу, батько наказував: "Іди, синку, посипай, щоб Бог послав урожай".

Під Хрещення (перед Йорданом) була голодна кутя. В цей день не вживають їжі з самого ранку "до води", тобто доки не посвятять воду. Святили воду в криниці, коло церкви, в огорожі. До церкви дзвонили аж на вечір і святити воду йшов хтось один з родини, несучи пляшку, відро, тикву або інший посуд. Після того, як священик посвятив воду, її набирали в посуду і поспішали додому. Жінки наготовляли різної пісної їжі: пиріжків, пампушок з медом, шуліків з маком, варили борщ, кутю і узвар. Коли задзвонили в церкві, кутю з узваром ставили на покутті з тими ж притчами, як під Різдво, і чекали, доки з церкви принесуть свяченої води. Сідаючи за стіл, хтонебудь зі старших кликав Мороза до вечері: "Морозе, Морозе, іди до нас вечеряти, та не морозь нам телят, ягнят, гусят, качат, ні динь, ні кавунів, ні жита, ні пшениці".

Після вечері "проганяють Мороза за кутю". Ті, що мають рушниці, стріляють з неї, інші з пістолів, а в кого зброї не було, той брав дрючок та бив об дошки, щоб був гук, подібний до стрілянини з рушниці.

На Хрещення після обіду ходили до річки на Йордан, де була зроблена з криги церква з "охристами", що забирали в церкві. Попереду йшли священик, диякон, дяк, а за ними станичний отаман і всі люди. Коли священик погружав у воді хрест та співаки співали "Во Йордані", сотня козаків, одягнута в парадне козацьке убрання, що стояла на віддалі, стріляла з рушниць. Поміж народом також стріляли з рушниць, або пістолів. Дехто з хлопців пускав з рукавів голубів.

Понабиравши води на Йордані, люди розходилися з нею додому. Тією водою кропили в хаті, на подвір'ї, худобу та все інше, пили воду самі і тоді засідали обідати. Свячену воду зливали в чисті пляшки і зберігали цілий рік, зокрема вживали її, коли хтось захворіє. Хворого кропили цією водою і давали напитися. Цим днем кінчались Різдвяні Свята та "святі вечері".

Під час свят козаки ходили один до одного, переважно до родичів, сватів і кумів у гості, їли та пили багато всього. Молодь вигадувала всілякі штуки, щоб добре погуляти і повеселитися.

Різдвяні свята були дуже багаті своїми традиціями і чудовою красою народних звичаїв, які по окупації українських земель знищила московсько-комуністична влада. **А. Ш.**

Леся Храплива

КОЛЯДА

Загостила до нас Коляда,
З несучасних світів подорожня.
Та не знала, що кожен її виглядав,
Бо постукала стиха: — Чи можна?

Розказала про площі тих міст,
Тих засніжених: в тузі та в мрії,
Де в медах святвечірніх—колосяний зміст,
Над містами — іскристі завії.

З уст вишневих дзвенить коляда
Старосвітська на площах, без стриму.
На ялинках жевріє червона звізда,
А в зіницях зоря Вифлеєму.

Небозвід гомінкий, без кінця,
Коляда розгойдала, мов дзвони,
Що розсвічують свічами людям серця,
А тиранам розхитують трони.

Що звіщають новий льодолом:
Розруйновані вишки і стіни;
Не ракети жагучі, не згубний атом,
Лиш Дитя безборонне на сіні.

Прийняли те Дитятко вночі
При закритім вікні, у підвалі,
Там, де Ірода не боячись,
Про весняні розтопи писали.

Поклонились Дитяті з-над хмар,
Захистили в безжалісну зиму,
Прийняли з рученят Всемогутнього дар:
Щоб безстрашні були, одержимі.

Галина Михальчук

Пані Емілія Остапчук стала членом Ордену Канади

Щоб відзначити людей за їх надзвичайні досягнення в різних ділянках праці на користь держави, у 1967 році в Канаді зорганізовано "Ордер оф Кенеда".

Цього року перша жінка-українка, пані Емілія Остапчук була рекомендована, прийнята в Члени Ордену і одержала грамоту та медаль.

Пані Емілія Остапчук народжена в Едмонтоні, де закінчила початкову і середню школу. В Торонто в університеті вивчала соціологію, а опісля в Рейсон Інституті "адміністрацію підприємств". У Торонто працювала як "Charter Member, Board of Directors, International Institute of Metropolitan Toronto", вісім років очолювала працю Червоного Хреста, була членом зарядів багатьох організацій і клюбів. Тепер вже 17 років живе у Ванкувері, в Річмонд, та займає позицію "Executive Director, B. C. Human Rights Council" і є членом "Board of Industrial Relations (B. C. Government honorarium)".

Окрім того, як і раніше, так і тепер бере активну участь в праці українських організацій, є членкою Союзу Українок Канади, належить до КУК, до церковної громади й інше. Пані Емілія Остапчук вірить, що українські жінки, якщо тільки мають можливість і здібність, повинні включитись в працю міжнародніх організацій у ділянках багатокультурности, оборони прав людини чи інших. На таких позиціях є більша можливість виявитись у ділянках української культури на вищому поземі і часто стати в обороні свого поневоленого народу. На пройденому шляху праці ми знайдемо чимало організацій чи клюбів, яких вона очолювала чи була членом проводу. Є чимало міжнародніх чи провінційних виставок, якими вона керувала, є багато доповідей на важливі теми, як "Minority Groups in Canada", "Ethnic Communities", "Contributions of Cultural Groups" і т. д., тож не дивно, що пані Емілія дістала безліч грамот, листів признання та медалі. Великим вкладом праці було ведення української програми на CJVB-Ванкувер, а тепер видавання високої якости пластинок баритона Михайла Мінського із симфонічною оркестрою та інші.

Найвищим досягненням і признанням за невтомну і успішну працю в ділянці багатокультурности й обороні прав людини було одержання грамоти і медалі Ордену Канади. Церемонія відбулась в Оттаві 20 жовтня 1976 р., де дост. генеральний губернатор Канади Ю. Лєже вручив 62-ом особам грамоти і медалі Ордену Канади, в тому і першій жінці-українці пані Емілії Остапчук.

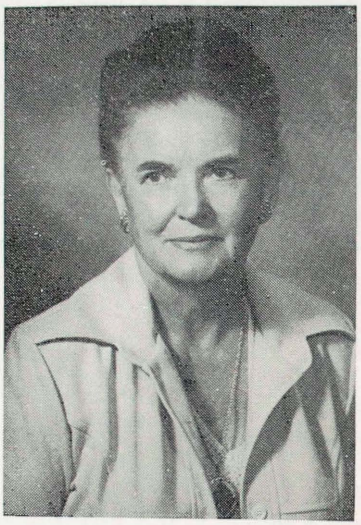

Того ж вечора у домі п-ва Лазаровичів в Оттаві відбувся гостинний вечерок у честь визначної гості. Присутні були настоятель о. М. Равлюк і добродійка, голова громади, члени зарядів ТУС, СУК, СУМК. Господиня, яка є

Зліва направо: Марія Токарик, Ґеня Равлюк, Бесі Тріщук, Емілія Остапчук, Галина Михальчук, Віра Василенко, Віра Сенчук; сидять Матильда Лазарович і Зоря Джексон.

також головою відділу ім. Лесі Українки, пані Лазарович офіційно привітала гостю, зложила ґратуляції і просила розповісти про пройдений шлях праці та перебіг вручення грамот і медалі. Цікаво було слухати уривки з організаційної праці, їх значення і користь. Опісля панство Лазаровичі подали чай і солодке, та при звуках чудової музики "Богині Степової", одної з пластинок видання пані Емілії Остапчук, присутні мило провели вечір. На закінчення щирі слова подяки дорогій гості від усіх присутніх, виголосила пані Віра Василенко.

Нехай і в майбутньому стежки праці пані Емілії Остапчук стеляться квітами успіхів та стремління до кращого майбутнього принесе користь також і нашій Церкві і Народові.

ВІСТИ З ЦЕНТРАЛІ

З початком м. грудня м.р. голова Союзу Українок Канади, пані Анастасія Шемелюк виїхала в організаційну об'їздку по відділах до Східної Канади.

Подібну об'їздку - відвідування відділів закінчила пані А. Шемелюк в пров. Саскачевані з чого винесла найкращі враження з діяльности членства.

Щойно видана в англійській мові "Ukrainian Canadiana" — багато ілюстрована в кольорах книжка, висилається до всіх тих, які замовляли її перед друком. Замовлення від читачів наспівають тепер — вона продається в ціні $12.00.

В справі ювілейних привітань до »Променя«. Вони будуть поміщуватись впродовж цього року аж до ювілейного з'їзду, який відбудеться в м. серпні ц.р. З уваги на те, що це число Різдвяне, ювілейні привіти будуть в ч. з лютого.

У першу смутну і болючу річницю смерти нашого найдорожчого і незабутнього мужа, батька і дідуся Івана Галика, який відійшов у вічність 5 січня 1976 року. В його світлу пам'ять складаю дар $10.00 на журнал „Промінь". Покійному вічна пам'ять.

Дружина Рузя Галик з родиною,
Вотерфорд, Онт.

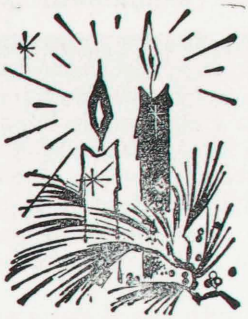

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

засилає відділ Союзу Українок ім. Св. Кн. Ольги при Катедрі св. Володимира в Торонті — Центральній управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і священикам, редакції журнала „Промінь", членкиням по відділах та їх родинам і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Ю. Головата, голова **А. Ференсів, секр.**

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

вітає Митрополитів Української Православної Церкви, Світлу Консисторію, все Духовенство, Централю Союзу Українок Канади та всіх членок Союзу, складові організації ТУС - СУМК, Редакцію „Променя" та весь український народ в Україні й всьому світі.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Галина Синишин, голова
Надія Грицина, кор. секр.
Марія Іванець, реф.

СВЯТИЙ ВЕЧІР

Минула страшна ніч. Здавалося, що такого страхіття людина ніколи не переживе. Спочатку було чути окремі постріли з рушниць, потім почалась така стрілянина, що годі було розібрати, в який і з якого напрямку летіли стрільна.

Стіни дрижали. Шибки — їх давно не було. Позатулювані вікна виглядали наче очі сліпця...

Ранок не приніс відради. Тяжкі, сірі хмари вкривали небо. Вулиці мертві. Де-не-де курилося з димарів.

З дверей шкільного будинку вийшла жінка. Холодне, ранішне повітря охопило її постать. Вона щильніше загорнулася хусткою, подивилася на всі боки, перехрестилася і рушила в напрямку пристані... „Завідуюча школи казала, що сьогодні десь там, будуть давати хліб... Хоч би з фунт дістати!.. Боже, як тяжко жити в світі!.. Мати одну дитину, та й ту нема чим годувати . . . Ні хати, ні чоловіка, ні засобів до існування... Живеш з ласки — в шкільній кухні, яку ніяк не обігрієш. Хоч би потепліло швидче!..."

— Так, думаючи про все разом Ганна Пилипівна непомітила, як дійшла до крамниці. Хліба ще не було, але черга стояла на два квартали.

— „Чи дістанемо хліб — хоч сьогодні?.... Хоч би по трохи... Мені вже нема чим дітей годувати. Все що мала, все виміняла. П'ять ротів — треба їх чимсь годувати. Найстаршому — десять літ... Чоловіка нема. Пішов, як у воду канув... — Чи живий?." —

Обтираючи хусткою сльози, бідкалася сусідка по черзі.

— „А я маю лише одну донечку і ту немаю також чим годувати. Вона моя єдина розрада і потіха... Не дай Боже чого злого! — Не вижила б!.." Додала і своє горе Ганна Пилипівна.

Час минав. Люди стояли і чекали. Сірий ранок посвітлішав. Почалася знову стрілянина. Дехто з черги побіг ховатися, але більшість — лишилася стояти. Тримали чергу. Холод став дошкуляти сильніше. Ті, що були легко одягнені почали підстрибувати на місці. Пішов сніг. Великі, лапаті сніжинки вкривали землю і людей. Вже ніхто не стояв спокійно. Черга наче вуж почала рухатися. Стрілянина наближалася. Черга танцювала під свист куль і снарядів, наче дикуни — виконуючи невиданий в світі обрядовий танець — „чекання на хліб".

Раптом страшний гуркіт приголомшив всі. Перелякані люди попадали на землю. Десь недалеко розірвалося стрільно. Було чути стогін... Сусідка по черзі — мати п'ятьох дітей лежала в калюжі крови... й хліб уже був непотрібний...

— Але діти!. Бідні діти!

Нараз хтось крикнув: — Хліб, хліб привезли!..

Всі кинулися в чергу. Поранені і мертві були забуті на той час...

— Вже вечоріло, коли Ганна Пилипівна вернулася додому. В кухні було холодно і темно. Її донечка сиділа зверху холодної плити.

Перестрашена, з заплаканими оченятами, вона кинулася матері на шию.

— „Мамуню рідненька, я вже не хочу хліба. Я тільки хочу бути з тобою..."

— „Не плач доню. Дивись — я принесла цілу паляницю. Нам вистарчить на цілий тиждень. Буде з чим Різдво святкувати... Як би була ясна ніч, то вже й вечірню зіроньку б побачили. А це значить, що Святий Вечір надійшов... Зачекай, ось вечерю зроблю..."

За півгодини в кухні стало тепліше. Ганна Пилипівна замість каганця засвітила газову лямпку. Приємне тепло і відблиск від лямпи зробили кухню затишною. Пахло хлібом і картопляною юшкою. Мама і доня їли Святу Вечерю, а з голови Ганнни Пилипівни не виходило пережите в черзі.

— Бідні діти! — Як би знала де живуть, пішла б і забрала — хоч на сьогодні, а там... Боже, Боже!..."

Вона притулила донечку до своїх грудей. На заспокоєному, щаслипвому обличчі дитини лягли тіні від лямпки і похиленої голови матері.

Минали роки, мінялося життя, а той пережитий Святий Вечір завжди пам'ятний.

— Скільки їх було і є таких...

Україна, 1939 р. **Наталія Кібець**

В СПРАВІ ПЕРЕДПЛАТИ "ПРОМЕНЯ"

Цією дорогою пригадуємо нашим передплатникам, що з уваги на зріст коштів видання і пошти, піднесено ціну на річній передплаті журнала з $6.00 на $8.00.

Починаючи з 1 грудня 1976 року річна передплата "Променя" є $8.00 в Канаді і так само до інших країн.

Централя Союзу Українок Канади
і Адміністрація "Променя"

Д-р Іван Райчиба на пості в Цюріх, Швайцарія

Дня 21 жовтня 1976, Іван Райчиба, після закінчення студій в Пирдю університеті, Індіяна, ЗСА, одержав науковий ступінь Ph.D. з ділянки неорганічної хемії (Inorganic Chemistry). Зараз по одержанню докторського ступеня виїхав до Швайцарії, де буде дальше працювати над науковими дослідами в Eidgenossische Teschnische Hochschule, Zurich.

Народився Іван в малім містечку Прілейт в провінції Саскачевані. Початкову освіту побирав в Прілейт, опісля в Едмонтоні. 1971 року Іван здобув ступінь B.Sc. з відзначенням (First Class Honours) в Албертському університеті. В часі своїх студій виграв стипендії: the Queen Elizabeth Scholarship; the Chemical Institute of Canada Prize in Chemistry; the Fred H. Irwin Memorial Prize in Organic Chemistry; the Teaching and Research Assisstantship in Perdue University, Indiana.

Іван — син п-ва Івана й Олі Райчибів. Вони є членами Української Греко-Православної Церкви в Канаді, замешкалі в Едмонтоні й є членами складових організацій Союзу Українців Самостійників.

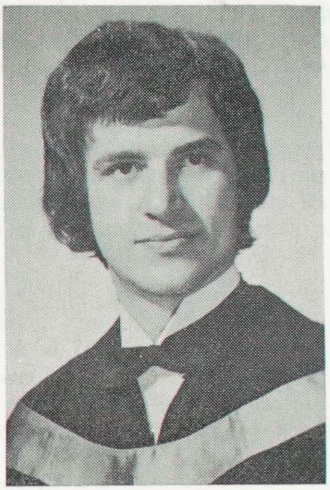

Молодому науковцеві, Іванові Райчибі висловлюємо сердечні ґратуляції — заслужене признання й бажаємо йому багато успіхів у його професії.

М. Косташ

Підсумки нашої організаційної праці

Перша частина доповіді **пані Г. Сенишин** під цим заголовком була надрукована в ч. 12 м.р. з грудня, яку з причини її розміру докінчуємо в цім числі.

Редакція

Для заохоти в читанні, як також для застанови над певними проблемами зреферую вкоротці фантастичну новелю Олеся Бердника "Окоцвіт", яка вийшла в Україні й яку знято з обігу й знищено. — Здивуєтесь певно, чому саме я вибрала при цій організаційній доповіді саме цю книжку. Ця книжка, в своїй фантастичній фабулі порушує між іншим питання виховання молоді й визволення поневолених.

Сама побудова твору оригінальна. Получена реалістика з фантазією, яка дуже уміло переплітається й при різних оказіях автор устами своїх героїв висказує свої думки, ідеї.

Твір починається приїздом нового директора до школи села Вогники. Повертаються сюди також з далекої мандрівки хлопець і дівчина. Вони побували в космічнім полеті на далеких плянетах і віднайшли плянету квітів. Молодий директор, бажаючи розслідити цю справу, просить дітей прийти вечером і розповісти їхні складні пригоди, хоч, як неймовірними вони представляються. — Старший директор висказує стандартну комуністичну теорію: "Тепер я з них не злізу, доки вони не признаються . . . "

І ось починається неймовірна казка — фантазія: Дивні дива почались діятися біля українського села Вогників після грозової ночі. Невідомо звідки, у глухому селі, виросла казкова хатка з голубим сяйвом усередині, невідомо звідки появилася дівчина красуня, незрозуміло почали поводитися деякі люди та речі. — А потім і хатка й дівчина зникли, а внедовзі пропав і школяр Славко із своєю подругою Ліною. Повернулись вони через півроку . . .

Багато тепер пишеться на тему літаючих тарілок, про появу так званих "марсіянів" на нашій землі. Людська уява старається випе-

редити всілякі наукові досвіди, а відтак і індустріяльний розвій. Ось так Юлій Верне в своїх фантастичних новелях 19-го віку предсказав добу літаків і підводних човнів. Наш письменник, Олесь Бердник, уявляє переліт людини з одної планети на другу, як безпосередній політ згустка енергії. Він каже: "Ось захотів і полетів. Істота стає згустком енергії, намічає шлях у просторі й летить. Нема могутнішої сили, ніж казкова воля істоти". — Це так в описі з'явились ті істоти з іншої планети.

Як тепер прийняли їх мешканці нашої планети. — Вони були для них казкою-фантазією. Видалось, що впали боліди, метеори, чи космічні каміння. Діти хотіли бігти, пізнавати, що саме сталося в "Вовчій Долині"? І ось тут зустрівся реальний світ, словами батька, та світ казки, словами баби. — Баба твердила, що ось настав час, що все вигадки: пісня вигадки, казка вигадки. — Вона говорить: "Колись і казка була правдою". — "Казкою ситий не будеш" — іронічно відповів батько. — "Хліб — для живота, а казка для серця" — повчально одвітила баба... "Дитина без казки не може. Зачахне дитя, як не почує казки, або лобурякою стане такою, що не дай Бог!... І козаки, колись, виростали сміливі та хоробрі... чого? Бо казка їх навчила. А тепер — не встигло дитя ще зіп'ятися на ноги, а ви йому — трактора під ніс. Торохтьоло те смердяче!... Я не проти, хай їздить на тракторі чи на чому хоче, а казки все ж таки нехай не забуває, бо здичавіє..."

І це правда. Автор, в особі Славка, героя своєї повісти, прибрав спосіб переказати нам і потвердити, що Славкова баба мала рацію. Автор устами хлопця нам розповідає, що краще не годувати дитину, а дати казку. І ось він наводить одну казку за другою, в яких все позитивні герої перемагають: правда й кривда, бідні й багаті, розумні й дурні, а найкраща йому ввижалась казка про сплячу царівну, в якій найвища вміліть це щире, віддане серце. Ці всі роздумування про ідеали, які описані в казках і які ушляхетнюють серця дітей переходили в уяві хлопця, що йшов шукати метеора, який впав в ліси Вовчої Долини. — І саме там Славко побачив цю надзвичайну квітку — чудо-цвіт. Йому хотілось зірвати цю квітку, але вона, якби метелик перелітала з кущa на кущ. Під блакитними пелюстками видно було ніжно-зелені листочки й довгу гнучку стеблину. Розглядаючи цю квітку ввижалася Славкові темна зіниця з блиском золотавих іскр, ніби розгорталося багряне полум'я, колихались тіни... Врешті, автор пише: "Ба то вже не тіни, а коні, а на них вершники. Майорать стяги на списах, чується іржання, крики. А потім пісня... Рокочуть-плачуть струни бандури, стогнуть високі хвилі на морі, несуть хоробрих лицарів на чайках у край далекий, на смерть, на подвиг, на безсмертя... Знову валують іскри полум'я, летять у блакитному небі небачені кораблі. Не літаки, не ракети, до яких звикло око хлопця! Це ясенові кораблики з гордо задертими, різьбленими носами, а візуренчистими вітрилами, що надимають проти сонця барвисті свої груди. І сидять у тих кораблях казкові звитяжці — народні герої. Нема їм нічого нездоланого — ні дракони, ні змії, ні пожежі, ні підступи царів чи вельмож — ніщо не зупиняє подвигу, на який дала благословення рідна мати земля кохана, казка чарівна..." — Після такого опису, Славко стверджує, що це наша казка. — Баба пояснює, що в казці так сказано, щоб не всякий збагнув. Для мудрого — золото — це чисте серце та вірні друзі, а злий чоловік шукає собі проклятого скарбу, щоб збагатіти. Мудрому чудо-цвіт дає хоробрість і силу, або й славу.

В розмовах з окоцвітом, чи його уосібленням дівчини Нанті-Каті, чи старенької бабусі, в які то постаті перемінюється цей прибулий на плянету, згусток світла, довідується Славко про інші плянети, з яких були пришельці, проникнувши Соняшним Шляхом, вони прибули з плянети Квіків-Казки. Для них люди, це пуп'янок небувалої казки. Вони уважають, що треба так жити, щоб це життя все було шляхом до цієї взнеслої казки. — В цю подію автор впроваджує ще одного хлопця — Онуфрія, представника негативного світу, який підглянув зустріч Славка з пришельцями й в пімсті схопив квітку-казку й зімняв її в руці й кинув. Після того випадку пришельці опускають наш світ, а наші молоді друзі мріють про полет, щоб знайти цю вимріяну плянету й визволити чудо-цвіт з неволі жорстокого окупанта — почвар, які підкралися до актиній-квітів, висмоктували всю енергію, які квіти добували від соняшного світла. Це були космічні паразити — їжаки, які своєю неабиякою енергією висмоктували всі сили з квітів. В пошукуванні за плянетою Квітів-Казки

послуговувались діти землі роботом, який вкінці знайшов цю плянету аж за соняшним простором. Ця плянета видавалсь цілкою пустою. "Зеленкувате сонце освітлювало похмурі гори — так описує її автор — велитенські замерзлі моря, вкриті кригою ріки, неосяжні рівнини, застелені білим сніговим покривалом. Ніде ні душі. Нема дерев, нема живих істот — ні птахів, ні людей, ні тварин". — Але з приходом мешканців землі, Славка й Ліни — дітей, які вірили в сповнення певної місії — визволення чудо-цвіту з неволі — з їхніми першими кроками на тій плянеті, з відгуком людського свобідного голосу — ніби лопнула струна. Блакитне крило промайнуло над світом. Засміялося сонце. У просторі почулася ніжна мелодія пісні. Сніг почав танути й щезав безслідно, як міраж у пустелі. З-під нього викльовувалися розмаїті пуп'янки квітів, рослин. Розрилися барвисті пелюстки квітів, затріпотіли на вітрі, ніби крильця, піднялися вгору. Почулася органна потужня мелодія. В ній шукачі відчули щось близьке, знайоме, рідне. В свідомості відлунювали радісні слова, що котилися над світом: "Казка повернулася! Казка воскресла! Браття прокидайтеся! Казка воскресла!" . . .

І ось так, діти землі, не пожаліли життя, ради ідей казки. Любов до ближнього перемогла смерть.

Автор звертається до всіх, кажучи: "Радійте друзі — квіти й люди! Прокладено Райдужний міст. Слухайте, шукачі казки! Не давайте його знову зруйнувати, хай на віки вічні живе Край чарівної Казки!

Діти землі повернулись додому. — Як їх прийняли, чи дійсно вимусили якесь інше зізнання?! — Всі товариші вислухали розповіди, а молодий директор ствердив, що майже повірив такій гарній казці . . . І саме тоді Славко підняв руку, розхилив долоню й всі побачили велику білу кульку, яка ворухнулася, тоненька плівка тріснула й розгорнулись білоперлисті пелюстки. Троє мерехтливих, казкових крил замайоріли в повітрі. Між ними затремтіли пелюстки. Почулася тиха пісня . . . чи може дзвін бандури?, а може ніжний спів степового леготу? — Ширше, ширше розкривалися пелюстки. На всіх глянуло ясно-блакитне око. — Око казкової квітки . . .

І так закінчилася казка "Окоцвіту" . . .

Чи можете Ви повірити тій казці?! Може ні. Але будьте певні, що молодечі душі, читаючи цю повість, будуть захоплені. Їм треба лише в відповідний спосіб подати ці чуда української казки, щоб вони пригорнули молодечу уяву, збудили бажання пізнати своє минуле, свою історію, культуру, щоб вони зрозуміли милозвучність своєї материнської мови — її шанували, любили й уживали. Це буде запорукою сповнення нашого призначення тут на чужині.

А за словами поета Володимира Масляка промовмо:

"Благослови Боже — на день воскресення
Мій тихий, мій щирий весь люд,
Хай він процвітає, хай він покріпляє
І серце і душу і грудь."

Монтреал, 7. 5. 1976.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

Дорога Редакціе!!

Прошу прийняти від мене таку завваґу: Тому, що журнал „Промінь" вдійсности є продовженням колишньої сторінки в „Українському Голосі" чи не було б добре не повторювати у „Промені" такі довгі описи про похорони, які також знаходяться в „Українському Голосі" і „Вісникові".

Більшість читачок „Променя" також одержують одну чи другу газету, або й обі і по моїй думці ті сторінки в „Промені", що заповнені подвійними, а то й потрійними описами (похоронні, ювілейні), могли б бути заповнені свіжим матеріялом, напр. щось з літератури, навіть легенди, чи друкувати частинами якусь цікаву повість, або й якесь традиційне свято, що припадає на певний час.

Є випадки, коли потрібно згадати заслужену членку Союзу, чи громадського діяча, але щоб „Промінь" був заповнений похоронами це небажане і не цікаво читати ту саму статтю три рази. Журнал повинен бути цікавий і поучаючий.

Ця завваґа не відноситься до тих коротких згадок п. з.: „Квіти незабутнім". Бажаю Вам кріпкого здоров'я та успіхів у Вашій праці.

О. Никіфорук,
Річард, Саск.

Дорога Пані Никіфорук!

Приємно читати завваги пильної читачки журнала, а ще більше приємно, коли ця читачка висловить свою думку.

Дуже часто роля редактора досить трудна. Поміщуємо написане, не тому, що немає що поміщувати, але тому, що важко людям відмовляти. Редакції кілька разів пробувала скорочувати подібні дописи, покликаючись на те, що одна чи друга вже були в інших часописах, то доводилось стрічатись із спротивом дописувачів, вдаватись до довгої переписки, пояснювань, якими ми однако не могли переконати дописувача.

За редакцію, **Н. Когуська**

Сл. пам. Анна Олексієвна Дзюбенківна

В м. Болтоні в Англії, після недовгої недуги 7 лютого 1975 р. відійшла у Вічність визначна українка-патріотка, учасниця Визвольних Змагань Анна Олексієвна Дзюбенківна.

Народилася в Києві 18 жовтня 1897 року, в родині національно-свідомих батьків, які активно влилися в русло національного відродження України часів існування Української Народньої Республіки 1917-21 рр. і зробили особливо багато в поширенні ідеї Української Православної Церкви в Україні.

Молодою дівчиною на поклик душі Анна вступила до Армії Української Народньої Республіки під командою Гол. Отамана Симона Петлюри та була розвідчицею, знаною під іменем Ганнусі Юнкер. Заарештована большевиками, сиділа в тюрмі разом з героїнями визвольних змагань, знаних в історії, як Маруся Тарасенко, Настя Гудимович, Фросина Кисіль, Марія Урсалова, Наталя Рознотовська, Збага, Рая Винокурова та багато інших, розстріляних в большевицьких тюрподах.

Ганнусі Юнкер вдалося вирватись на волю і працювати далі для свого народу. Була учителькою, співробітницею Академії Наук, виконувала різні праці в совєтській дійсності, завжди переслідувана за своє минуле і за свого брата Юрія Олексієвича Дзюбенко, підполковника Армії УНР, який змушений був емігрувати після програних боїв та жив в Чехословаччині, а потім в ЗСА.

В час II світової війни, в тяжких умовах голодуючого Києва Анна Олексієвна доглядала своїх батьків і в невідрадних умовах того часу поховала їх у рідному Києві. А сама виїхала на еміґрацію в надії зустрітись з братом і жити разом.

Та доля судила залишитись самій і закинула в далеку Англію. Не веселим було її життя на чужині. Відсутність відповідного товариства, гідного її освіти і широких знань нашої минувшини, безперестанне стремління до справедливости, доброго тону і гідної постави української справи, призводило повсякчас до самотности, з котрої в розпачі шукала вона виходу і не знаходила. Ідейна й віддана найсвятішим ідеалам Визвольних Змагань, котрі переживала сама, була свідком героїзму Крут і за котрі страждала по тюрмах, покійна не могла знайти їх в скромній праці українських громад на еміґрації в Англії, в повсякчасних роз'єднаннях, суперечках і роздріблености у діяльности організованого українського життя. І не знаходячи єдности братів своїх і цілеспрямованости, замикалалася в самітність.

Проте в самітності жила з своїм народом. Її бібліотека була переповнена найцінніщими виданнями українських книжок і до останніх днів свого життя Покійна жила всіми проблемами свого народу. Про це писала в своїх листах до друзів. Тужила за єдністю і за належно поставленою працею української еміґрації.

Мабуть в пошуках стандарту нашого українського життя, не знайшовши його, лишила Покійна останню волю поховати її чужими і за чужим звичаєм Англії . . .

І стає боляче вдвічі усвідомлювати сумну дійсність нашої історії, трагічний кінець тих, хто з святістю приступив до великих ідеалів визволення України і боротьби за право української нації жити вільно на землі нарівні з іншими народами світу. Гинуть по тюрмах, конц-таборах, в психіятричних домах, сумно кінчають свій життєвий шлях на чужині найкращі дочки і сини українського народу.

Ще так недавно, в січні 1974 року відійшов у вічність брат Покійної, підполковник Армії УНР Юрій Дзюбенко, а в квітні 1974 упокоїлась його дружина Марія, похована в Нюарку, ЗСА.

В далекій Англії в м. Болтоні на цвинтарі Овердейл похована була 14 лютого 1975 р.

Анна Олексіївна Дзюбенківна. В останню путь супроводжували її друзі та представники українських організацій, всі спільно зложили китиці квітів на гріб всім дорогої українки-патріотки, подруги, учительки і доброї людини, якою знали Анну Олексієну так багато . . . Чин посвячення пам'ятника на Кентон Семетері довершено 20. 20. 12. 75.

Спіть спокійно, дорогі Бойовики Української Національної Революції. За Ваш труд і любов до України ми, що живемо і віримо у майбутнє України, будемо молитися за Вас.

Нехай чужа земля, на котрій зазнали Ви волі і достатку по всіх поневіряннях, буде Вам легкою.

Вічна Вам пам'ять!

За Товариство Українських Жінок
ім. Олени Теліги в Англії
В. Смерека

З НАГОДИ 50-РІЧЧЯ ЖИТТЄВИХ ДОРІГ У КАНАДІ

Редакція журнала одержала листа за підписом п-ва Йосифа і Анни Бегунів з Давфину та чека на $50.00 як дар на журнал »Промінь«, оцінюючи також працю журнала.

Цей дар був одним із багатьох інших, що їх склали на різні народні цілі п-во Бегуни з нагоди свого поселення і проживання в Канаді.

Обширний опис п. з. "Спомини Йосифа Бегуна" були надруковані у 46 числі »Українського Голосу« з листоп. 1976 р. Цікаво, бо на тих споминах можна писати велику повість українця, який поїхав у широкий світ, вже з іншої генерації, як Кириякові перші поселенці. Цінність цих спогадів полягає в тім, як свідома своєї національної достойности людина проходила свої життєві дороги, й яку вартість становлять вони в житті громади, суспільства і свого народу.

Редакція »Променя« висловлює щиру подяку п-ву Бегунам за їх дар. Жалуємо, що з браку нашого невеликого розміру журнала не можемо повністю подати Ваших спогадів та віримо, що наші читачки прочитали його в »Українському Голосі«.

А з нагоди Різдва Христового бажаємо Вам, п-во Бегуни, і Вашій родині Веселих Свят і Щасливого Нового Року.

(НК)

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

щиро поздоровляю

ВСІХ МОЇХ ПРИЯТЕЛІВ та ЇХ РОДИНИ, які в днях похорону мого дорогого чоловіка **Івана Пограничного** прибули, щоб відпровадити в дорогу Вічности спочилого в Бозі Покійного та розділити мій глибокий смуток.

Всім Вам бажаю

РАДІСНИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Дружина Анастасія Погранична,
Наяґара Фалс, Онт.

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року

щиро бажає
всім своїм покупцям і приятелям

FIRCHUK TEXTILES LTD.

PARCELS TO EUROPE

658 Queen St. W., Toronto 3, Ont.
Phone: EM 4-5036

HAMILTON BRANCH Phone: 549-2005
293 Ottawa Street N., Hamilton, Ontario

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім нашим покупцям і прихильникам

від

M. & S. MEAT MARKET

915 Main St., Tel. 942-4924

WINNIPEG, MANITOBA.

UKRAINIAN CHRISTMAS CUSTOMS

By LUBA WOLYNEC

For Ukrainians Christmas is the most important family holiday of the whole year. It is celebrated both solemnly as well as gaily and merrily with ancient customs that have come down through the ages and are reverently observed on this day.

Ukrainian Christmas customs are based not only on Christmas traditions but, to a great extent, on the traditions of the pre-Christian, pagan culture and religion. The Ukrainian Society at that time was basically agrarian and it had developed an appropriate pagan religion and culture, elements of which have survived to this day.

When Christianity was introduced into Ukraine in 988 A.D., pagan religion and traditions flourished widely and it was almost impossible for the Christian Church to eradicate the deeply rooted pagan customs. The Church adopted a policy of tolerance toward most of the ancient customs and accepted many of them as part of Christian holidays. In this way, the ancient pagan Feasts of Winter Solstice, Feasts of Fertility became part of Christian Christmas customs. This is perhaps why Ukrainian Christmas customs are unique and deeply symbolic.

Ukrainian Christmas festivities begin on Christmas Eve and end on the Feast of the Epiphany. The two most important features of the Ukrainian Christmas are the: Christmas Eve Supper and Caroling.

The Christmas Eve Supper or "Svyata Vecherya" (Holy Supper) is strictly a family one, in the old days, a clan gathering and all the customs on this eve are dedicated to God, the family and its ancestors.

The minute the first star appears, which signifies the Star of Bethlehem, the rituals of Christmas Eve Supper begin.

The supper table is covered with two tablecloths, one for the dead ancestors of the family, the second for the living members. In pagan times ancestors were considered to be good spirits who brought good fortune to the living members of the family, if they were respected. This is the reason why such attention was given to them. Under the table and the tablecloths some hay is spread to commemorate the fact that Christ was born in a manger. The table always

has one extra place-setting for the dead whose spirit, according to the belief, comes down on Christmas Eve and partakes of the food. In the center of the table a "kolach" (Christmas Bread) is placed. The "kolach" is a loaf of bread braided into a ring, and three such rings are placed one on top of the other with a candle in the center of the top one. The three rings symbolize the Trinity and the circular form represents Eternity.

But the most important decoration at Christmas time is a sheaf of wheat or of mixed grain which in Ukrainian is called "didukh" (meaning grandfather) and is placed under the icons. This sheaf symbolizes all the ancestors of the family, whose spirits, it is believed, reside in it during the Christmas holidays.

After the "didukh" is placed in the place of honor, the father or head of the household places next to it a bowl of "kutia" (boiled wheat mixed with poppy seeds and honey) which is the most important dish of the whole Christmas Eve Supper and is also called God's Food, and a jug of "uzvar" (stewed fruits, which should contain

twelve different fruits) which is called God's Drink.

After this is done, the head of the household turns to the assembled family, gives each member a piece of bread, blessed in the church and dipped in honey, and leads the family in prayer. This having been done the father then wishes everyone a Merry Christmas and the family sits down to a twelve-course meatless Christmas Eve Supper.

There are twelve courses because according to the Christian tradition each course is dedicated to the one of the Apostles. According to the ancient pagan belief, each course was for every full moon. The courses are meatless because there is a fasting period, required by the church until Christmas Day. For the pagans, though, the meatless dishes were a form of bloodless sacrifice to the gods.

The first course is always "kutia." It is the main dish of the whole supper. Then comes "borsch" (beet soup) with "vushka" (boiled dumplings filled with chopped mushrooms and onions). This is followed by a variety of fish — baked, broiled,- fried, cold in aspic, fish balls, marinated herring and so on. Then come "varenyky" (boiled dumplings filled with cabbage or prunes). There are also "holubtsi" (stuffed cabbage) and the supper ends with "uzvar"'

At the end of the Christmas Eve Supper the whole family sings carols, and afterwards all go to midnight Christmas Liturgy. The extra place-setting with small portions of food on it is left on the table all night and the candle placed atop bread remains lit until it burns down by itself because it is a symbol of life and no one dares put it out.

CAROLING

Just as Ukrainian Christmas Eve customs are of a solemn nature, so caroling is a time of joy and merrymaking.

Ukrainian Christmas songs or carols date as far back into the pagan times as most of the other Christmas customs. There are two main groups of Christmas songs in Ukraine: the "'k'olyadky", whose name is probably derived from the Latin calendar meaning the first day of the month and which are sung on Christmas Eve and Christmas Day; the second group of Christmas songs is called "shchedrivky" which is a derivation from a word meaning generous; the latter are sung during the Feast of the Epiphany. Both "kolyadky" and "shchedrivky" have pagan elements in them but many have been Christianized. For example, one pagan carol tells of a landowner who is awakened by a swallow and told to make preparations because three guests are coming to his house: the sun, the moon and the rain. In the Christianized version the three guests become Jesus Christ, St. Nicholas and St. George. The very popular Ukrainian carol in the United States, "Carol of the Bells," in its originality is a "shchedrivka" and tells of a swallow (herald of Spring) that has come to a landowner's house and asks him to come out and see how rich he is, how many calves he has, and so on.

The themes of Ukrainian Christmas songs vary. Many, of course, deal with the birth of Christ and its joyful celebrations, and many of them have apocryphic elements. Another group of carols contain purely pagan mythological elements. Still another group deals with Ukrainian history of the 9-12 century, mostly with the heroic episodes in the lives of some of the princes that were favorites among the people. One of the largest groups of carols are glorification songs—glorifying the landowner, the farmer, his wife, his sons, his daughters, every member of the family. The songs glorify their work as well as their personal traits.

To go caroling required extensive preparation. Each group had to have a leader. One member had to dress himself as a goat. Another had to be the bag carrier—the collector of all the gifts people would give them. Yet another had to carry six-cornered star attached to a long stick with a light in its center, which symbolized the Star of Bethlehem. In some places they even had musical instruments like the violin, tzymbals, "trembita" (wooden pipe about 8-10 feet long, used in the Carpathian mountains by the Hutsuls). Caroling was not a simple singing of Christmas songs it was more of a folk opera. The carolers first had to ask for permission to sing. If the answer was yes, they then entered the house and sang carols for each member of the family, even for a small child. Sometimes they even performed slow ritualistic dances. They also had to present a short humorous skit involving the goat. The custom of the goat accompanying the carolers has its origin in the pagan times when the goat represented the god of fertility. The skit showed the goat dying and then being revived back to life. This also symbolized the death

and burial of Winter and the birth of Spring. The caroling always ended with short well-wishing poems appropriately selected for each home.

"Kolyadky" and "shchedrivky" are the oldest groups of Ukrainian folk songs. They are sung by Ukrainians at Christmas time throughout the world.

"Svoboda"

APPOINTMENTS TO THE CCCM

WINNIPEG — A former Alderman from Metro-Toronto and a University of Alberta professor have been appointed Chairman and Vice-chairman of the Canadian Consultative Council on Multiculturalism, it was announced by the Honourable John Munro, federal Minister responsible for Multiculturalism, in Winnipeg.

Peter Bosa, a businessman and active member of the Italo-Canadian community in Toronto replaces Julius Koteles who has headed the Council since its inception in 1973. Mr. Bosa served three terms as Alderman in the Borough of York. He is not seeking re-election this year.

Manoly Lupul, an active member of the Canadian Ukrainian community in Alberta and Chairman of the Institute of Ukrainian Studies was appointed Vice-chairman. Dr. Lupul has been an executive member of the Council since 1973.

The Canadian Consultative Council on Multiculturalism is an advisory body to the Minister and acts as a broadly based forum for the discussion of ethno-cultural concerns.

At a press reception hosted by the Ukrainian Canadian Committee, Mr. Munro also announced the appointment to the Council of 23 new members whose terms had expired. He said he expected the Council to build on the base of the last three years and to assume an increasingly active role in promoting the policy and dealing with oustanding issues confronting ethnocultural groups.

Mr. Munro reaffirmed the government's commitment to the policy and its determination to assist Canadians of all heritages to achieve full acceptance in Canadian society.

Mr. Munro said the issue of language and minority aspirations in Canada must be recognized. The aspirations of Canada's ethnocultural minorities have similar origins to the aspiraions of French-speaking Canadians. They can and must be met within the framework of the official languages policy, Mr. Munro said.

ABOUT BOOKS

Egil's Saga, translated and edited by John Lucas and Christine Fell, published by the University of Toronto Press, 221 pages, $12.50.

Viking sagas have always fascinated Canadian readers, partly because of the mystery that still surrounds the early Viking explorations into North America. Two English scholars have given us a completely new saga, the story of a Viking warrior who lived and fought in Norway and Iceland in the 10th century, at the time when some of his Viking contemporaries were making forays into the far western waters around Labrador and Newfoundland.

Instead of going west, however, Egil took service with King Athelstan of England. Egil, the hero and narrator, was not only a notable warrior but was also a poet with an eye for colorful detail and a flair for descriptive writing. The saga is an engrossing story of an interesting period in the history of Western Europe and North America.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ 1977 РОКОМ

вітаємо

всіх наших клієнтів і прихильників
і ввесь український народ

WAWRYKOW & OGARANKO

Barristers, Solicitors and Notaries Public

235 McGregor St. Winnipeg, Man.
Phone 589-8339

MYRON J. OGARANKO, B.Sc. LL.B.
KENNETH ALYLUIA, B.A., LL.B., LL.M.
ELI POTKONJAK, B.A., LL.B.

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Під ялинкою

Різдво, і гомоном перлистим
Колядки звуки гомонять.
Ялиночки вогні іскристі
Палають, світяться, горять.

Тож обступім кругом ялину!
Хай світло зірки на верху
З'єднає нас в одну родину
Люблячу, щиру і міцну!

Світи, ялиночко, між нами!
Любов'ю, радістю палай!
А звук колядки небесами
Хай полетить у рідний край!

Іванна Савицька.

В НОВОМУ РОЦІ — ВСЕ НОВЕ, ХОРОШЕ!

Хто більше чекав на прихід Нового року, чи Славко Бублик чи його мама, — ми вже так достовірно про це й не скажемо.

У Славка Бублика була дуже хороша мама.

Так от найкраща в світі Славкова мама перед самим Новим роком, коли Славко після школи бігав із санчатами по леваді й спускався з пагорбів та кучугур (Славко жив у передмісті), — мама Люба, увесь час прибираючи в хаті, щось збирала й складала на маленькому столику.

Збирала й посміхалася...

Були там пошматовані книжки, бите якесь скло, брудні зошити, самокат, драні штани, розпороті черевики, розірвані й розпороті покришки й камери від футбольних і волейбольних м'ячів...

Поскладавши все це на стіл, мама Люба взяла картон, вирізала з нього багато-багато кружечків, взяла потім чорнило і пофарбувала ті кружечки чорнилом.

Зробила з того ж картону чотири носи і два ока. Носи пофарбувала червоною фарбою, а очі — синьою.

Вирізала з картону дві великі одиниці, три двійки і три трійки...

Все це вона теж поклала на столик, на ту купу дивовижних речей.

Аж убігає в хату Славко. Роздягся.

— Мамочко! От нагулявся! Дай мені чогось попоїсти... Та я буду одягатися, бо сьогодні ж у нас у школі ялинка, будемо старий рік проводжати, а Новий зустрічати! Що це таке, мамочко? — став Славко перед столиком з купою дивовижних речей.

Славко почав перебирати все це.

— Книжка... Читанка... Це ж та, що я, як бився з Павкою, розірвав. Це мої драні штани... Си... Би... букви, що я на парті вирізав... А це що за чорні кружечки, мамо?

— Це ті кляксы, що ти їх по книжках та по зошитах поналяпував!

— А це що?

— Це чотири носи, що ти їх за рік розбив: два твоїх і два Павчиних!

— А це?

— Це два ока, що ти їх Марійці підбив!

— Одиниці, двійки... трійки... — почав перебирати Славко.

— Так, одиниці, двійки, трійки... Бач, скільки ти їх за рік поприносив...

— А навіщо це все, мамочко?

— А от як виряджатимеш старий рік, віддай йому це все! Хай забирає з собою! А проси Новий рік, щоб він тобі дав все нове, чисте, хороше. Цілі носи, непідбиті очі!

Славкові було ніяково. Він пригорнувся до мами й тихо промовив:

— Добре, мамо!

Мама поцілувала Славка, бо у Славка мама найкраща в світі!

О. Вишня

Багатокультурність?

Ціла ідея багатокультурности має за завдання допомогти канадцям у співжитті та зрозумінні іншого походження і зрізничкованости.

Хоч урядова постійна політика стосується всіх канадців, проте багатокультурність побудована на засаді добровільности. Вдійсності, це залежить від нас, чи вона матиме успіх.
Наш Федеральний Уряд встановив наступні програми й засоби для зберігання нашої культурної спадщини:

У МІНІСТЕРСТВІ ДЕРЖАВНИХ СПРАВ

багатокультурна програма має за завдання допомагати у плеканні культурного розвитку всіх канадських груп, які бажають зберегти свою спадщину й тим збагатити Канаду. Для осягнення цієї мети діють:

Взаємодія етнічних груп
Ця програма дає до диспозиції свої професійні сили на те, щоб допомагати групам на національному й льокальному рівнях у ділянках комунікацій та організацій.

Програма канадської ідентичности
намагається скріпити культурну ідентичність меншин та плекати зрозуміння і поширювати знання про культурну різнородність Канади за допомогою мистецтва, театрів, фестивалів народньої творчости та літератури.

Канадські етнічні студії
Під керівництвом Дорадчого Комітету для канадських етнічних студій діють програми дослідів етнічних студій в Канаді. Цей Дорадчий Комітет також спонзорує гостинні виклади професорів і лекторів у канадських університетах.

Технічні засоби для вивчення неофіційних мов
призначує фонди на опрацювання і продукцію навчального матеріялу для курсів мов.

Програма багатокультурних центрів
допомагає добровольчим групам організувати центри багатокультурности в льокальних громадах.

Програма інтеграції імігрантів
допомагає різним групам у ділянці партиципації імігрантів у канадське суспільство.

Програма дотацій
призначує фонди для добровольчих груп для підтримки широкого спектру багатокультурної діяльности.

НАЦІОНАЛЬНА РАДА ФІЛЬМІВ

Як частину свого вкладу в програму багатокультурности, Національна Рада Фільмів випродукувала понад 400 фільмів у 19 різних мовах. Їх можна безплатно отримати в бюрах Національної Ради Фільмів у Вінніпезі, Ванкувері, Торонто, Монтреалі, Оттаві й Галіфаксі.

Це залежить від вас.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ЛЮДИНИ

Національний Музей Людини в Оттаві документує історію усіх етнокультурних традицій в Канаді. Цей музей зібрав величезну кількість експонатів, звуко-візуальних записів і фільмів. Спеціяльну увагу звертається на такі елементи як народня архітектура, хатнє умеблювання, передіндустріяльна техніка харчові продукції та ручних виробів, традиційні перекази, родинне і комунальне життя, свята та обряди. Також підготовляється культурні виставки та переїздні покази.

ПУБЛІЧНИЙ АРХІВ

Програма Національного Етнічного Архіву має за завдання віднаходити й охороняти етно-культурні рекорди перед втратою, пошкодженням чи знищенням. Персонал фахівців почав збирати рекорди цього багатого й важливого аспекту нашої спадщини через контакти з етно-культурними організаціями, товариствами та індивідуальними особами.

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА

Національна Бібліотека зорганізувала багатокультурне бібліо-обслуговування. Воно має за завдання постачати книжки в неофіційних мовах, які вживаються в Канаді, для публічних бібліотек, поширювати збірки книжок у неофіційних мовах у більшості бібліотек. Першу колекцію книжок вислано з Оттави у березні 1975 р. Плянується додавати річно по п'ять нових мов, що має осягнути загальне число 70.

Подавайте свої погляди або звертайтеся по інформації листовно до:

Multiculturalism, P.O. Box 366, Station A, Ottawa, Ontario K1N 8Z9

Hon. John Munro
Minister Responsible
for Multiculturalism

L'hon. John Munro
Ministre chargé
du multiculturalisme

З. ОРЕСТ

Музей і його членство

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Сьогодні я хочу звернути увагу на аспект нашої праці та завдань, праці установи, яка турбується збереженням побуту канадських українців, установи під назвою — Музей Українського Мистецтва і Культури Союзу Українок Канади.

Можливо, що для багатьох із нас музей це установа, яка збирає лише мертві експонати і експонує їх перед загальним суспільством даного народу. Навпаки, мета і праця Музею мають набагато більше завдань поза експонуванням нашої української давнини. Поширювати зацікавлення і знання про українське мистецтво, видання різних книжок, взорів вишиття, тканин, поширювати та побільшувати музейне обслуговування для шкіл, співпрацювати з іншими музеями, сприяти в дослідженню науці із ділянок етнографії, що відносяться до української спадщини, допомагати музейним студіям через різні курси пов'язані з іншими музеями, сприяти науці та зростові різнорідного українського мистецтва і рукоділля, яке було б пов'язане із культурним життям Канади і т. п.

Як бачимо, то наш Музей являється рівночасно і школою для культивування нашої української культури і мистецтва для всіх тих, що зацікавлені у цій галузі нашого рідного побуту. До речі, коли ми кажемо для всіх зацікавлених, то це відноситься до нас всіх, бо як людина не має ніякого заінтересування в своєму рідному українському збереженню та культивуванню нашої культури, то така людина сама-собою є мертвою точкою існування для будь-якого народу і являється пропащим нащадком майбутніх поколінь.

Отож Союз Українок Канади вже почав свій успішний початок музейної праці на полі культивування наших культурно освітних завдань. В минулому році за стараннам дирекції головного Музею було зорганізовано ряд курсів українського народного рукоділля, яке до певної міри почало занепадати серед українського загалу в Канаді. Коли вже говоримо про занепад, то це можливо буде відноситись до молодшої ґенерації, яка до певної міри не навчилась перебрати цей рід мистецтва від своїх батьків чи прабатьків і плекати його як один із багатьох галузей нашого збереження. Отож за стараннями Музею відбувались курси вишиття, писання писанок, кераміки, а на цей сезон, окрім повище згаданих курсів вже запляновано курси різьби нашої славної Гуцульщини та Закарпаття.

До надзвичайних успіхів праці на ниві українського культурного рукоділля треба особливо відзначити цьогорічний курс навчання виробів українських традиційних тканин в славній Школі Красного Мистецтва в Бенф, Альберті, який був організований Головним Музеєм Союзу Українок із Саскатуну. Чому це для нас є так важливий цей курс?

Нам часто приходиться переборювати важкі колоди перед собою, щоб українське ім'я винести на універсальний щабель культурного світу. Школа Красного Мистецтва в Бенф, це відділ Калґарського університету і є знана як школа "Белла Арте" не тільки на цілу Канаду, але також і багатьох держав Европи та інших континентів. У цій школі беруть навчання із загального мистецтва студенти різних країн світу. У книжечках програм навчання, які видає ця школа і які висилаються у тисячах примірників по різних центрах світу вже буде поміщено за 1977 рік також і про курси українського мистецького рукоділля: навчання українських традиційних тканин, українських вишивок та писання писанок. Таким способом про нас більше дізнається широкий мистецький світ, та цілком можливо, що голос українського творчого життя докотиться від гомоном і до Золотоверхого Києва, та покаже нашим рідним в Україні, що ми живемо своїм українським життям і продовжуємо наш

культурний процес розвитку на полі нашого рідного збереження.

Як бачимо, то наш Музей не тільки консервує наші колишні особливості народної культури, але рівночасно служить як школа народного мистецтва та рукоділля. Музей через Школу Мистецтва в Бенф ознайомлює до певної міри мистецький світ про працю і життя канадських українців. Треба направду дати признання Музеєві Союзу Українок, бо такі проєкти нашої праці мають поважнй вплив не тільки на пересічних наших співжителів англійців чи французів, але також і в саму центрі канадського уряду в Оттаві, який вже дав нам двісті тисячну дотацію на закуп музейного будинку. Ми нарешті знайшли цю точку опору і зрушили себе із застояння. У цю працю мусять включитись усі наші складові організації СУС і ТУС, СУМК, а навіть і церква. Музейна праця є не тільки для жінок, але це праця, в якій мусять брати участь усі члени нашого середовища; і нашим завданням — за всяку ціну треба піддержати такі проєкти музейної праці. Нам треба доложити старань, щоб на наступний рік курси в Бенф були заповнені учасниками. Потреби Музею є дуже великі. Ми набули новий будинок і поважно задовжились. Державна дотація двісті тисяч долярів це лише добрий початок на наш Головний Музей. Нам потрібно більше рук до праці, а що головне, нам потрібно мати своє членство, щоб ми не червоніли від сорому а могли виказатись перед канадським урядом в Оттаві, що ми маємо вже поважну кількість членів Музею. Уряд вже робить запити у цю сторону! Яку ми маємо дати відповідь? Нам треба мати на увазі, що тисяча членів Музею зробить цю установу вже замітною серед суспільства. 10 долярів на рік від родини не є багато.

Адже ж самий Союз Українок Канади за останніми повідомленнями начисляє поверх чотири тисячі членів, коли до цього додамо членів складових організацій, включаючи інститути, то можемо сподіватись, що приєднати одну тисячу членів для Музею не повинно бути для нас труднощами. Як я вже згадував, що тисяча членів на початок вже зробить замітне число і ми зможемо похвалитись перед урядом в Оттаві, бо вони в тому зацікавлені чи наш загал дійсно має бажання працювати та мати свій власний український музей.

ПОЖЕРТВИ НА БУДОВУ МУЗЕЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Іванна Пусентело — Едмонтон, Алта.	$ 50.00
о. П. Зубрицький з дружиною — Мирнам, Алта.	25.00
Михаїл Яремчук — Мирнам, Алта.	25.00
Стефан Крив'як з дружиною — Мирнам, Алта.	25.00
Гафія Личак — Мирнам	20.00
Дмитро Симчич з дружиною — Ванкувер, Б. К.	25.00
Соня Пилипов — Винярд, Саск.	100.00
Іван Кушнірук з дружиною — Винярд, Саск.	25.00
Відділ С.У.К. ім. О. Кобилянської — Витков, Саск.	25.00
Василь Словський з дружиною — Годсон Бей, Саск.	25.00
Марія Березюк — Айтуна, Саск.	25.00
Відділ СУМК — Гефорд, Саск.	50.00
Анна Тріщук — Кадворт, Саск.	20.00
Неті Гриців — Кадворт, Саск.	25.00
Никола Гриців — Кадворт, Саск.	50.00
Василь Гриба з дружиною — Кадвот, Саск.	100.00
Анна Цимбалістий — Йорктон, Саск.	20.00
Відділ С.У.К. ім. О. Пчілки — Йорктон, Онт.	25.00
Д-р Еміль Цимбалістий з дружиною — Йорктон, Саск.	100.00
Іван Мельник — Ріджайна, Саск.	100.00
Едвард Клапоущак з дружиною - Ріджайна, Саск.	50.00
Орест Пасека з дружиною — Ріджайна, Саск.	50.00
Катерина Баюс — Гамільтон, Онт.	40.00

По $15.00 — Розалія Максимюк — Мирнам, Дора Білик і Катерина Бабчук — Гефорд, Єва Буско — Ріджайна; $11.60 — Михайло Пухкий з дружиною.

По $10.00 — Емма Верхомин — в пам'ять Марії Лазарук і Ґрейс Смит — в пам. Марії Лазарук, Юлія Дмитрук — Винярд, Віра Сеньків — Вишарт, Євген Михайлюк з дружиною — Гефорд, Дмитро Чокорлан з дружиною — Фовм Лейк, Марія Манчук — Мус Джа, Марта Савчук — Принс Алберт, Дорис Гриньків, Олеся Піць, Марія Керелюк, Василь Семенюк з дружиною, Верна Трофанюк — всі з Йорктону; Леся Удод — Саскатун. $7.00 — Анна Пелех з Ванкувер.

По $5.00 — Пирл Романчук, Марія Попович, Емілія Калин, Ліна Грушка, Стефанія Кушнірук, Анна Пасічник, Анна Ягольницька, Поля Грицюк, Олекса Кучерявий з дружиною, Кей Волощук, Юлія Онищук, Галина Гнеда, О. Білик, Нелі Бойчук.

По $2.00 — Кароліна Возняк і Пирл Чорній.

За Раду Музейної Фундації

Соня Стратійчук

Дальші пожертви просимо слати на адресу:

U.W.A.C. MUSEUM FOUNDATION FUND
1240 Temperance Street
Saskatoon, Sask., Canada
S7N 0R1

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Складаємо нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої довголітньої членки, членки УГПЦеркви в Кридор, Саск., бл. п. Розалії Федейко, яка упокоїлась 27 листопада 1976 р. у світлу пам'ять покійної засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

За відділ ім. Х. Кононенко у Кридор
Марія Цьона, референтка

— — — — —

У світлу пам'ять мого дорогого брата, бл. п. Павла Ґабриша, який відійшов від нас 12 листопада 1968 року, складаємо $5.00 на журнал „Промінь". Покійному Павлові Вічна Пам'ять!

Сестра і шваґер Михаліна і Роман Демянюки, Кемрось, Альберта

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок на свіжу могилу дорогої приятельки бл. п. Марти Ляхман, якої похорон відбувся 9-го листопада з Катедри Св. Івана в Едмонтоні, в її світлу пам'ять засилаємо $10.00 на журнал „Промінь", що його покійна читала й була передплатницею від самого початку. Вічна їй пам'ять!

Ольга Лукомська і Ольга Юсипчук

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок на свіжу могилку нашої дорогої й незабутньої приятельки св. п. Катерини Мурашко, яка несподівано відійшла у вічність в наслідок короткої серцевої недуги дня 6-го жовтня 1976 р. в Буенос Айрес, Аргентина. В сороковий день відслужили панахиду в Катедрі св. Володимира в Торонті та помолилися за спокій її душі. В її світлу пам'ять засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Зоя Плітас і Ганна Янішевська, Торонто, Канада

— — — — —

У світлу пам'ять нам дорогих і ніколи незабутніх бл. п. Юстини і Манолія, засилаю на „Промінь" $5.00.

Дора Ленько, Канора, Саск.

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу нашого дорогого батька і дідуся бл. п. Франка Сливки, складаємо у світлу пам'ять Покійного дар — $15.00 на журнал „Промінь".

Син Франко, Ольга і онуки, Торонто.

— — — — —

У третю річницю смерти мого дорогого мужа, тата і дідуня бл. п. Михайла Гарасимчука, який відійшов у вічність 23 листопада 1973 р. В його світлу пам'ять засилаю $5.00 на журнал „Промінь".

А. Гарасимчук — дружина, діти і внуки

— — — — —

На свіжу могилу бл. п. Катерина Кирилюк, нашої улюбленої матері, яка упокоїлась 14 липня 1976 року, складаємо на нев'янучий вінок $20.00 на журнал „Промінь", якого наша покійна Мама так любила читати. Прожила 83 роки.

Діти — Марія, Лася, Дмитро і Василь, Йорктон, Саск.

У світлу пам'ять мого дорогого мужа і тата, бл. п. Петра Шелепюка, який відійшов у вічність 3 жовтня 1971 року, замість квітів складаю $50.00 на журнал „Промінь".

Дружина Єлисавета Шелепюк, Тандер Бей, Онт.

— — — — —

У світлу пам'ять моїх найдорожчих мужа, тата і дідуся бл. п. Василя Бевша, який відійшов у вічність 20 жовтня 1963 року і любого незабутнього сина бл. п. Віктора Бевша, який так несподівано відійшов у вічність 8 лютого 1974 року. Замість квітів складаю 10 дол. на журнал „Промінь"

Засмучена мама Таїсія Бевш-Копил з родиною, Торонто

— — — — —

У другу сумну і болючу річницю смерти дорогого й незабутнього мого мужа Якова, який залишив мене у великому горі і смутку, відійшовши у Вічність 10 жовтня 1974 року, щасливо проживши зі мною 43 роки, в його світлу пам'ять складаю на Православний Собор Св. Володимира на мальовання образів $200.00, на фонд „Українського Голосу" $40.00, „Вісник" $30.00, „Промінь" — $30.00.

Горем прибита Параня Токарчук, Гамільтон

— — — — —

На свіжу могилу бл. п. Марти Ляхман, яка упокоїлась ц. м., складаємо у її пам'ять $10.00 на журнал „Промінь". Покійна любила помагати тим, які потребували помочі, а ми дві належимо до таких. Згадуємо Тебе в наших молитвах і хай канадська земля буде Тобі легкою.

Марія Солован і Софія Гриник, сестри близниці, Едмонтон

— — — — —

У другі роковини відходу мого незабутнього дорогого мужа, бл. п. Петра Гриника, який відійшов у Вічність 25 грудня 1974 р. а також на свіжу могилу Петрової сестри, бл. п. Параски Малофій, яка упокоїлась 7 листопада 1976 року, в їх світлу пам'ять складаємо нев'янучі вінки і засилаємо $25.00 на журнал „Промінь". Хай канадська земля буде Вам обоїм легкою.

Дружина Софія Гриник, син Николай, невістка Джіні, внуки Линда, Джо Ан і Ніки, Едмонтон

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу піонерки громадського руху в Канаді, бл. п. добродійки Ольги Савчук, складаю $10.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Впреп. о. д-рові С. В. Савчукові та всій його родині висловлюю найщиріші співчуття.

Анна Романович, Принс Алберт

— — — — —

У світлу пам'ять нашої ніколи незабутньої доні Славки Цюник, яка упокоїлась 18 грудня 1969 року в Оттаві, складаємо китицю нев'янучих квітів і засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Мама і тато Світальські, діти — Галя, Роман і Люба, сестри Ольга, Леся і брат Богдан, Вотерфорд, Онт.

НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК

На свіжу могилу бл. п. Добродійки Михайлини Стефюк, яка впокоїлася 17-го серпня 1976 року, в її світлу пам'ять як нев'янучий вінець складають її посестри-добродійки $21.00 на журнал „Промінь".

Нехай Господь по трудолюбивій і віддіяній праці для своєї Церкви й Народу прийде душу покійної у Свої Оселі Праведних, а канадська земля хай буде для неї легкою!

Вічна їй пам'ять!

Добродійки Йорктонської Місійної Округи:
Синдія Боднар, Ольга Бойчук, Галя Зузак,
Єлисавета Кокорудз, Еріка Олесюк, Анна Пук
і Марія Шадурська.

— — — — —

Бл. п. Ольга Андрущак, представниця Союзу Українок Канади до Комітету Українок Канади в Саскатуні. Активно, солідно виконувала обв'язки містоголови, голови і скарбнички. Людина талановита, здібна, з великим організаційним хистом. Головою була від 1973 до 1975 років. Ввійшовши до Комітету Українок Канади внесла багато культурної праці. Зорганізувала і провадила Конкурс Українського Мистецтва для молоді з цілої провінції Саскачевану. Була товариська, уважна і вибачлива. Хай вічна і добра пам'ять про неї буде між нами.

З нагоди 25-літнього ювілею Комітету Українок Канади в її пам'ять пересилаємо $25.00 на пресовий фонд журналу „Промінь".

Комітет Українок Канади, Саскатун

— — — — —

Відділ Союзу Українок при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні складає нев'янучий вінок на свіжі могили наших двох членок, які упокоїлись в листопаді 1976 р. в їх світлу пам'ять засилаємо $20.00 на журнал „Промінь". Покійним вічна пам'ять.

За відділ
Василина Бойко, голова Марія Ґрекул, секр.

— — — — —

У світлу пам'ять мого дорогого мужа бл. п. Константинатина Чибиряка, який відійшов у вічність 23 травня 1976 року засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Засмучена дружина Домка Чибиряк і діти
Мус Джо, Саск.

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Марії Козовик з Саскатуну, яка відійшла у Вічність дня 10 листопада 1976 р. у своїм домі, полишила в смутку мужа Івана, двох синів одну дочку, 11 онуків і дві правнуки. В її світлу пам'ять складаємо дар — $25.00 на журнал „Промінь", якого вона цінила і любила читати.

Іван Козовик з родиною, Саскатун

— — — — —

У світлу пам'ять нашого дорогого і ніколи незабутнього батька і мужа, бл. п. Федора Калина, який упокоївся 5 січня 1965 року, засилаємо на нев'янучий вінок $10.00 на журнал „Промінь". Дружина Анна Калин
і дочка Марія Цьона

— — — — —

У роковини смерти нашого дорогого мужа, батька, дідуся і прадіда бл. п. Григорія Базая, який упокоївся 22 січня 1967 року в Давфині, Ман., в його світлу пам'ять складаємо $15.00 на журнал „Промінь".

Дружина Марія Базай, дочка Марія і
зять Сташко Андрейчуки та родина, Давфин

ПОЇЗДКА ПАНІ АНАСТАЗІЇ ШЕМЕЛЮК, ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПО ВІДДІЛАХ НА СХОДІ КАНАДИ:

В грудні 1976:

Гамільтон — відділ ім. Лесі Українки — понеділок 6-го
Брентфорд — відділ ім. Лесі Українки — вівторок 7-го
Ст. Кетеринс — відділ ім. Лесі Українки — середа 8-го
Ґримсбі — відділ ім. Княгині Ольги — четвер 9-го
Ватерфорд — відділ ім. Лесі Українки — п'ятниця 10-го
Віндсор — відділ ім. Лесі Українки — понеділок 13-го і вівторок 14-го
Чатам — відділ ім. Лесі Українки — серед 15-го
Лондон — відділ Княгині Ольги — четвер 16 го
Сарнія — відділ ім. Доньки України — п'ятниця 17-го
Торонто — відділ ім. Княгині Ольги — понеділок 27-го
Лонґ Бренч — відділ ім. Софії Русової — вівторок 28-го
Скарборо — відділ ім. Св. Анни — середа 29-го

В січні 1977:

Ошава — відділ ім. Барвінок — понеділок 3-го
Оттава — відділ ім. Лесі Українки — понеділок 10-го
Монтреал — відділи ім. Доньки України,
Лесі Українки, Княгині Ольги — середа 12-го
Садбурі — відділ ім. Княгині Ольги — четвер 13-го
Тандер Бей — відділи ім. Доньки України,
О. Басараб, О. Пчілки — п'ятниця 14-го

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ:

Стефанія Пауш,
кореспонд. Секретарка

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

М. Нєма — Монтреал, Кве.	4
Анна Романюк — Ватсон, Саск.	4
Е. Суркан — Стінен, Саск.	3
Петруся Чабан — Йорктон, Саск.	3
Марія Вакалюк — Ванкувер, Б. К.	2
Е. Роса — Симко, Онт.	2
Н. Боярчук — Суррей, Б. К.	2

По одній передплатниці придбали: М. Карасевич, А. Крипякевич і Соня Пелех — Вінніпеґ, В. Перепелюк і Анна Скакун — Давфин, Ман., К. Паламарук — Ту Гилс, Алта., Розина Драґан і Ф. Андрущак — Саскатун, Саск., Савеля Ґриба — Кадворт, Саск., Б. Мисак — Канора, Саск., Я. Чумак — Торонто, Елена Коваль — Келґарі, Алта., Марія Березюк — Айтуна, Саск., Марія Гарасимів — Норт Бетлфорд, Саск., У. Криворучко — Гамільтон, Онт., Марія Шпитковська — Бімзвил, Онт., Н. Шемелюк — Едмонтон. Алта.

Зголосилися безпосередньою за журналом: Євгенія Боднарчук — Ґронлид, Саск., Марія Гринюк — Сасактун, Саск., Катерина Істон — Едмонтон, Катерина Чорна — Шіго, Саск., Ольга Пилипов — Ґудів, Саск.

Складаємо найщирішу подяку всім тим, що приєднують нових передплатниць. Нових читачок щиро вітаємо.

Редакція

50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ВІДДІЛУ СОЮЗУ ПРИ КАТЕДР. ГРОМАДІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ, 1926 - 1976

День 26 серпня 1926 буде пам'ятним для відділу Союзу Українок при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні, бо в той день заснувалося жіноче товариство з ціллю працювати на користь своєї рідної Православної Української Церкви і для добра свого українського народу.

Святкування 50-ліття існування відділу відбулося величаво і врочисто в неділю 29 серпня 1976. Прибули численно членки, достойні гості і прихильники відділу та Катедри Св. Івана.

Свято почалося в неділю рано службою Божою, а опісля відслужено Панахиду за померлих членок товариства. Всі святочні відправи і проповіди очолив настоятель Собору митроф. прот. О. Хом'як в сослуженні о. В. Лакусти. Того самого дня о годині 5:00 по полудні знов численно зійшлися членки і гості до Собору на відправу Святочного Молебня.

Опісля всі присутні перейшли до Катедральної залі на бенкет і святочну програму дня. Заля була прибрана квітом маків і декоративними українськими рушниками. На сцені напис „50 — На многії літа" і високий СМОЛОСКИП. Столи всі накриті золотим кольором обрусів і програмками вечора. Передній стіл прикрашав Ювілейний торт з свічками, золотим змолоскипом, синім тризубом, червоним листком і написом „Многії літа". Також на столі стояли три традиційні колачі з палаючою свічкою, в пам'ять померлих членок, що приготовила все-щира членка Анна Ґреґорі. На одній стіні висіло величаво-гарне „табло" фотознимок членок відділу, взятих з нагоди ювілейного року. Цю артистичну і досконало виконану працю зробила членка Марія Прокопів.

Входячи до залі кожна членка вписувалася до Ювілейної Книги, тоді членка ювілейного комітету причіпляла букет корсаж албертійських троян і поданий білет на бенкет. Вітали членок і гостей гол. відділу Василина Бойко і добр. Марія Хом'як. Членки Ювілейного комітету

Мейор Едмонтону, п. Кевано. Зліва: пані А. Шемелюк і Леся Івасюк, зправа о. Хом'як

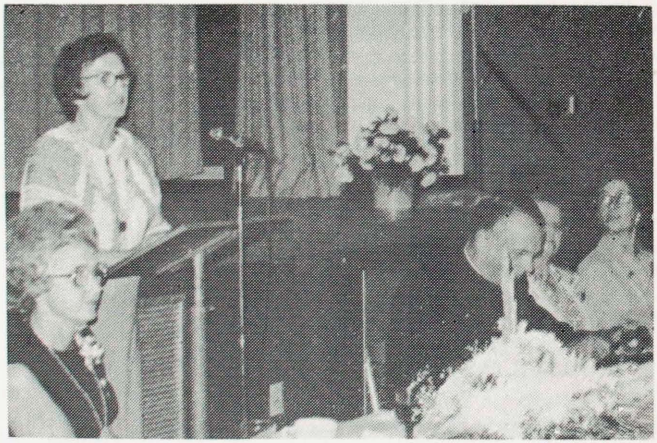

Пані А. Шемелюк промовляє на бенкеті

Пані К. Чичан вручує ґратуляційну грамоту пані Василині Бойко, голові відділу. Зліва п. Чичан, а зправа — пані Гафія Янішевська

провадили їх до призначених столів.

Точно о годині 6:00 засідали до головного стола Анастасія Шемелюк, голова С.У.К., митр. прот. Олександер і добр. М. Хом'як; о. В. Лакуста; Оля Мельничук, голова Пров. Екз. на Альберту; голова відділу С.У.К. при Катедрі Василина Бойко; мейор міста Едмонтону, Т. Кавана і пані Кавана; дост. Катерина Чічак і пан Чічак; Гафія Янішевська, основателька; Ема Верхомин, Оля Ганночко і пан Ф. Ганночко і господиня бенкету Леся Івасюк; д-р і пані Е. Рацой; д-р і пані С. Яремчук.

Митр. прот. О. Хом'як провів молитву і переказав привіт від Архиєпископа Бориса — Едмонтонського і Західньої Єпархії. Господиня бенкету піднесла тост за здоров'я Королеви Єлисавети II. Всі членки відділу були за столом, бо цього вечора обслуговували СУМКівці, членки відділу при церквах св. Андрея і св. Михаїла в Едмонтоні і також чоловіки членок відділу св. Івана. По вечері господиня представила головний стіл і гостей. Заключну молитву провів о. В. Лакуста.

Слідувала святочна програма Ювілею. У вступнім слові, Леся Івасюк, голова ювілейного ком. привітала присутніх в такий радісний день і пояснила значення нашого урочистого свята — 50-ліття, підкреслюючи яку кольосальну, корисну працю може зробити зорганізоване жіноцтво, через 50 років в ділянці українського церковного, громадського і культурно освітнього з о р г а н і зованого життя. Вона висловила признання і подяку священикам громади за їх вклад в працю відділу, віддала честь і пошану піонеркам, основоположникам відділу; вшанувала жертвенну працю і заслуги всіх членок в організації, які причинилися до розвою товариства.

Далі господиня покликала до привіту голову відділу Вас. Бойко. По сердечних побажаннях пані Бойко вручила букети червоних квітів почесним головам відділу, пані Янішевській і добр. Юстині Мельничук. Слідували привіти від дост. Катерини Чічак, посолки Албертійської легіслятури, від мейора міста Едмонтону Тері Кавана, д-ра С. Яремчука, голови СУС, Олі Мельничук, голови Пров. Екз. на Альберту, д-р Е. Рацой, голови Катедральної громади св. Івана в Едмотоні; писемні привіти відчитані від: Архиєпископа Бориса, прем'єра Лагіда, пані В. Зуківської, голови відділу при громаді св. Андрея, пані Павлюк, голови відділу при громаді св. Михаїла, впреп. о. і добр. І. Стус з громади св. Михаїла.

Пані Оля Ганночко представила голову Союзу Українок Канади — головну бесідницю Анастасію Шемелюк. У своїй промові голова підкреслила важливі питання організації.

На милу розвагу, музиканти (внуки членки відділу) Катруся, Рахиля і Степан Гауки, відограли гітарове тріо, клясичних пісень.

Слідувала „Історія відділу при Катедрі св. Івана", пані Верхомин коротенько пригадала важніші події з історії в житті відділу і дала коротенький огляд діяльности Едмонтонського відділу. По цім вшановано бувших голів відділу відзнакою — золотим „молотком", що був причиплений до Смолоскипа. Бувших голів було присутніх 16: Варвара Шандро, Емма Верхомин, Тетяна Лазарович, Софія Василишин, Гафія Янішевська, Варвара Маланчук, Дарія Янда-Микмилен, Розалія Ґовда, Софія Гриник, Анна Давидович, Анна Скуба, Іванна Дженис, Наталка Фарина, Надія Боднар, Розалія Фарина, Василина Бойко.

Приступлено до вшанування „з нагоди 50-літнього ювілею". Пані Н. Боднар представила 11 членок, яких відділ відзначує ювілейними грамотами, за їх довголітню, невтомну і жертвенну працю в різних ділянках. Вшановано Рахилю Скакун, Анну Ґреґорі, Теклю Куриш, Василину Леськів, Емілію Пронюк, Марію Саїк, Параню Саламандик, Олену Слюсарчук, Марію Солован, Йосифу Фарину, Марію Федорук.

Слідувало урочисте краяння ювілейного торта, бувшими головами відділу присутніми, з перших Е. Верхомин і теперішня В. Бойко.

Слідувало вшанування членки відділу добр. Марії Хом'як, за 25 років приналежности до С.У.К.. Пані Н. Боднар представила добр., а пані Шемелюк вручила їй грамоту від управи СУК.

Також відбулося вшанування членок відділу св. Івана за належність до відділу в Едмонтоні через 25 років. Кожній членці подаровано відзнаку Смолоскип і відповідну грамоту. Слідуючі членки були відзначені: Марія Сулима, її представила Ольга Райчиба; Валентину Доброліж — представила Наталка Мельничук; Анну Цибак — представила Доця Корпан, Анну Особу — представила Марія Лазарук, Емілію Репку — представила Марія Лазарук, Ольгу Семчук — представила Фівонія Пелех. Грамоти і відзнаки вручила голова відділу.

На закінчення програми Леся Івасюк подякувала всім присутнім за увагу і участь в святі, управі, членкам і господині Марії Тодорук за приготовлення вечері; СУМКівцям,

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ДОПИСУВАЧІВ

У зв'язку з ювілейним роком до журнала наспіває чимраз більше цікавих звідомлень з імпрез, також різні дописи з родинної хроніки. Все це ми бажали б поміщувати за чергою і в більш стислій формі. В деяких описах є багато деталів, яких ми будемо примушені вилишити, щоб дати місце всім іншим матеріялам.

Пригадуємо, що дописи, чи то з родинної хроніки, чи з імпрез, які надіслані також до „Українського Голосу" і „Вісника", журнал не буде поміщувати. Нам пишуть читачки, що їм не цікаво читати той сам допис кілька разів, а тому, що журнал виходить лише раз у місяць такі дописи все скоріше появляються в часописах, що їх наші читачки передплачують.

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи в міру конечности, а також пам'ятати що кольорові світлини для виробу кліш не є придатні.

Запрошуємо українських господинь надсилати до поміщення в журналі різні приписи, особливо на торти та різні печива.

Редакція

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

(докінчення з стор. 23)

членкам сусідних відділів С.У.К. і мужчинам за поміч і обслугу під час вечері, та молодим артистам, що збагатили програму; особливу подяку зложила членкам Ювілейного комітету: Єлисаветі Прокіпчук, Надії Боднар, Марії Прокопів, Еммі Верхомин, Олі Ганночко, Наталці Мельничук і голові відділу Василині Бойко за співпрацю. В кінцевім слово просила, щоб членки, вступаючи в друге півсторіччя не спочивали, але докладали всіх сил, щоб включити молоде жіноцтво в наші організації, щоб з любов'ю до свого рідного, продовжували працю на користь української рідної церкви і нашого народу.

Леся Івасюк

СТУДИНЕЦЬ З РИБИ

Почистити рибу з луски в внутреностей, вимити в холодній воді, стягнути шкірку разом з хвостом і відділити м'ясо від остей. Ости поставити варити на юшку разом з цибулею, перцем, бібковим листком і дрібкою соли. М'ясо з риби посікти сікачем, додати яйце, сіль і перець до смаку, намочену у воді і витиснену булку, дрібно посічену і присмажену на олії цибульку. Вимішати все разом, виробляти маленькі галочки, присмажити з обох сторін і вложити в мищину. Розпустити дві ложки желятини в малій кількости води, щоб желятина розпустилася і напучнявіла, заляти желятину кип'ячою перецідженою юшкою з остей, перемішати, заправити до смаку і залляти тим виваром рибу. Поставити в холоднім місті, щоб застисла.

ХРУСТ

3 жовтки
2 цілі яйця
1 ложка цукру
1 ложечка ванілії
½ ложечки соли
1 ложка сметани
1 ложечка „бренді"
мука на заміс

Яйця вбити на піну, додати все решта, додати стільки муки, щоб замісити тісто таке, як на пироги. Розтачати тісто тонко, краяти паски цаль і пів ширини, порозтинати паски на трицалеві кусочки, кожний кусочок прорізати на середині й вивернути один кінець до середини, кінці можна трошки розрізати на пів цаля. Смажити на гарячім товщі до рум'яности з обох сторін. Виймати на чистий папір, щоб товщ скапав. Посипати цукровою мучкою.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах та їх родинам

Членки відділу ім. Ольги Кобилянської
в Смокі Лейк, Альберта

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
у Норт Бетлфорд, Саск.

складає

щиро-сердечні святочні побажання з нагоди Різдва Христового: проводові і духовенству УГПЦК, краєвій і провінційним екзекутивам Союзу Українок Канади, членству і всьому українському народові.

За ВІДДІЛ — **Марія Гарасимів,** реф.

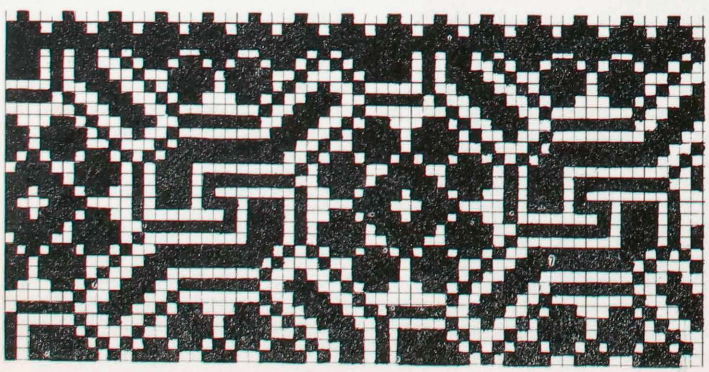

УКРАЇНСЬКА ВИШИВКА

ВИШИВКА НА ЛЛЯНІМ ПОЛОТНІ

Вишивана стебнівкою або хрестиками, чорна краска, з Сокальського повіту, Львівської обл., з року 1888.

Музей Союзу Українок Канади
Східня Філія

Найщиріші побажання

Веселих Свят Різдва Христового

і щасливого Нового Року

Центральній управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", провінційним екзекутивам і всім членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові

засилають

членки відділу ім. Олени Пчілки в Йорктоні, Саск.

Анна Кучерява, голова

П. Чабан, реф.

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

від

BOYCHUK CONSTRACTION (SASK) LTD.

Mike Boychuk, prop.

SASKATOON, SASKATCHEWAN

Заряд і членки відділу при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні

бажають

редакції „Промінь", центральній управі Союзу Українок Канади, усьому нашому членству та українському народові

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і світлих успіхів
у НОВОМУ 1977 РОЦІ

Василина Бойко, голова

Марія Грекул, кор. секр.

Найкращі побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і світлих успіхів у Новім Році

всім нашим покупцям, прихильникам і приятелям

засилає

Ale'x Appliances and Sporting Goods

240-20th Street West Phone 249-1913
SASKATOON, SASK.

Alex M. Chomyn *Ken M. Chomyn*

Найщиріші побажання

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

В САСКАТУНІ

центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Марія Гарбус, голова — **Доб. Леся Удод,** секр.

З Різдвом Христовим
і Новим Роком

засилаємо найщиріші побажання складовим організаціям СУС. зокрема Центральній Управі Союзу Українок Канади. редакції й читачам журнала „Промінь", членкиням усіх відділів Союзу та їх родинам і всьому українському народові.

Провінційна Управа
Союзу Українок Канади
на Саскачеван

Емілія Табашнюк, голова — **Т. Гарбар,** кор. секр.

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

членки відділу Союзу Українок Канади
ім. Лесі Українки

при Катедрі Пресвятої Тройці
в Вінніпегу

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Ярослава Яремко, голова — **Ольга Ковальчук,** секр.

Провінційна екзекутива
Союзу Українок Канади на Альберту

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

управам і членству всіх складових організацій СУС та нашому духовенству УГПЦ в Канаді. Зокрема вітаємо рідзвяним привітом Центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію та читачів „Променя", членкинь відділів і загально все українське суспільство.

Наталка Фарина, голова — **Марія Самоїл,** кор. секр.

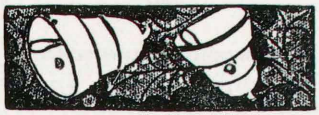

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ТРАНСКОНІ, МАН.

б а ж а є

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах і їх родинам

Веселих Свят Різдва Христового

і Щасливого Нового Року

А. Гудима, голова **О. Михальчук,** секр.

ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

в м. Лашін, Кве.

с е р д е ч н о б а ж а є

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Централі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, Редакції журнала „Промінь", всім членкам Союзу Українок і всьому українському народові!

Н. Лазоренко, голова **Л. Рудич,** секр.

Веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року

з а с и л а ю т ь

членки відділу ім. Лесі Українки в Давфині, Ман.

Вітаємо центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь", провінційні управи і членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

Розалія Грицай, голова
Марія Білоус, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

ВІДДІЛ ДОНЬКИ УКРАЇНИ В РЕДЖАЙНІ

Центральній управі Союзу Українок в цей Ювілейний Рік, Провінційним управам, Зарядам місцевих відділів, редакції „Променя" і всім членкам та їх родинам.

Оля Патрелюк, голова **Катерина Пасека,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", членкам усіх відділів і нашим прихильникам

б а ж а є

ЖІНОЧЕ Т-ВО ім. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

ВІДДІЛ у ВІННІПЕҐУ

Віра Ковальчук, голова **Катерина Шот,** секр.

З Різдвом Христовим та Новим Роком

п о з д о р о в л я є м о

Централю Союзу Українок Канади, все її членство по відділах; Централю СУС і членство його складових організацій; Ієрархів та все духовенство нашої Української Православної Церкви і ввесь український народ у вільному світі та на Рідних Землях.

Христос народився — Славімо Його!

За заряд Відділу ім. Лесі Українки у Ванкувері:

Лілія Митрук, голова **Олена Дзюбенко,** кор. секр.

Христос Рождається! *Славімо Його!*

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. МАРІЇ МАРКОВИЧ У КАНОРІ, САСК.

Центральній Управі Союзу Українок, редакції „Променя" і його читачам, усьому нашому членству та всьому українському народові.

Павля Данильчук, голова — **Ольга Бойчук,** рекорд. секр.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Центральній управі Союзу Українок, Провінційним екзекутивам, духовенству Української Греко-Православної Церкви в Канаді, членству українських організацій і українському народові.

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

у Виндзорі, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РООКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ
у Вимер, Саск.

Централі Союзу Українок Канади і всьому членству по відділах та всьому українському народові.

О. Токарська, голова — **А. Романюк,** секр.

Нашій дорогій родині,
нашим добрим друзям і знайомим

бажаємо

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щаспивого
НОВОГО РОКУ 1976!

Петро і Стефанія Пауші

Едмонтон

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
в Гемилтоні, Онт.,

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, всім членкам по відділах, Редакції і Адміністрації журнала „Промінь", і всьому Українському Народові.

Наталя Бал, голова **Марія Пасіка, секр.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року

бажає

БОРИС ТЕОФІЛЬ ПАУШ, власник

"Particular People Pick Paush
the most walked about shoes in town"

PAUSH FINE SHOES

B. T. (BORIS) PAUSH

BONNIE DOON SHOPPING CENTRE **Phone**
Edmonton **466-1437**

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

складаю
моїй дорогій родині, друзям і знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОККУ

Марія Іванець
Брентфорд, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю

усій своїй родині й усім своїм приятелям.
Хай наступаючий рік 1977 для всіх них
буде щасливим та веселим.

Софія Гриник, Едмонтон

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а ю т ь

всім своїм рідним, приятелям та знайомим

Анна і Федір Скоробогачі
Саскатун

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є м о

нашій родині, нашим приятелям, редакції
журнала „Промінь" і всьому членству
Союзу Українок.

СТЕФАН і МАРІЯ ГАРБУС
1918 Sommerfeld Ave. Saskatoon, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є м о
всім нашим рідним, приятелям, членству
наших складових організацій та всьому
українському народові.

Тома і Марія Лазаруки
Едмонтон, Алта.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

з а с и л а є м о

Нашій родині, приятелям і знайомим.

Христос Народився! — Славімо Його!

АНДРІЙ і АНГЕЛИНА ПАВЛИКИ

Вінніпеґ, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають всім приятелям

Mr. & Mrs. John Chycoski

7-1616Main St. Saskatoon, Sask. S7H 0L7

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а є

своїй родині, своїм приятелям і знайомим.
і всьому членству Союзу Українок.

Марія Симчич
Вінніпеґ, Ман.

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

бажають

усій своїй родині, приятелям і знайомим, парохові й членам громади та їх родинам, членам складових організацій СУС і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! — СЛАВІМО ЙОГО!

Нестор і Веронія Костинюк,
Виндзор, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

всій своїй родині, приятелям. управам наших організацій, всьому членству Союзу Українок Канади і всьому українському народові.

Христос народився! — Славімо Його!

Іван і Іванна Римар
Виндзор, Онт.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилаю всім моїм приятелям і знайомим
АННА ВЕЛЕЩУК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

членству складових організацій — ТУС, СУК, СУМК. членству православних громад у Канаді і всьому українському народові в Україні й у світі.

Марія і Володимир Вахни,
Виндзор, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
З нагоди Різдва Христового щиро вітаємо всіх наших дорогих приятелів, бажаємо їм ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ і всіх благ.
Бажаємо Редакції „Промінь" і всім передплатникам доброго здоров'я, добробуту та найкращих успіхів.
ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
Михайло й Єлена Коваль
Келґари, Алта.

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

бажаємо

родині, всім нашим приятелям, центральним управам складових організацій СУС, духовенству УГПЦ в Канаді та всьому українському народові в Україні та у вільному світі

ПЕТРО і ЗОНЯ КРЕПЯКЕВИЧІ
Вінніпеґ, Ман.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає
усій своїй родині, приятелям і знайомим.
Христос Народився — Славімо Його!
Марія Кушнірик, Вінніпеґ

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає
Центральній управі Союзу Українок Канади, провінційним екзекутивам, членству відділів і всьому українському народові
Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки
в Форт Френсес, Онт.
Катерина Рогожа, голова **Марія Ґушуляк,** секр.

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

бажаємо

нашим клієнтам і приятелям

Spotless Launderers and Dry Cleaners

W. Wasylciw, prop.
1151-20th St. West Saskatoon, Sask.

НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

БАЖАЄ

всім своїм клієнтам і приятелям

D. A. ZAHARIA REALTY LTD.

RESIDENTIAL AND COMMERCIAL REAL ESTATE
MORTGAGE LOANS APPRAISALS

579 PORTAGE AVE.
WINNIPEG 2, MAN.

Off. 786-6561
D. A. ZAHARIA Res. 889-5098

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажають

своїй родині, приятелям і клієнтам

WESTSIDE HOUSE

Марія Трач і Петро Корній з дружиною

623 Riverside Drive, Windsor, Ont.

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
від

CROPO FUNERAL CHAPEL

Telephone 586-8044
N.W. Main at Luxton Winnipeg, Man.
Thomas B. Cropo — president

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
в Роблин, Ман.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам Союзу та вьому українському народові.

Павліна Бугєра, голова **Анна Горбай,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм покупцям і приятелям

SHUMSKY JEWELLERS

JEWELLERY, DIAMONDS, WATCHES, CRYSTAL
& 10 K — 18 K JEWELLERY
REPAIR WATCHES & JEWELLERY
Satisfaction guaranteed

766 Queen St. W. Toronto, Ont. M6J 1E9
Tel.: 363-1773

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає своїм покупцям і приятелям

Sytnick Artificial Flowers Only

ARANGING WEDDING BOUQUETS,
CORSAGES, TABLE ARRANGEMENTS,
FUNERAL DESIGNS, SPRAYS, CROSSES,

Phone 638-4788 161 Oak St.

DAUPHIN, MANITOBA

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і Щасливого Нового Року

бажає своїм клієнтам і приятелям

STANDARD INVESTMENT CO.

Петро, Андрій і Анастасія Крипякевичі

Agents for Canadian Insurance Companies
Manitoba Government Fire Insurance (MPIC)
Autopas, New 1977 Car Plates & Registrations

416 Main St. Ph.: 942-3892
214 McIntyre Bldg. Res.: 269-3708
1941 Winnipeg, Man. 1976

Найкращі побажання Веселих Свят
і Щасливого Нового Року

від

VEGA TEXTILES

OVERSEAS PARCEL SERVICE LTD.

1014 Main Street **Phone 582-4744**
Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм приятелям і покупцям

METRO FABRICS

O. & W. DUMA
PARCEL SERVICE

712 Queen Street West Toronto 3, Ont.

Найщиріші Побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

своїм членам і прихильникам

STEPPE CREDIT UNION

1175 Main St. Ph. 582-7345
Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ
у Вакав, Саск.

центральній управі Союзу Українок, членкам відділів в Канаді, Редакції журнала „Промінь" і всьому українському народові.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Олена Шевчук, голова **Катерина Луцюк,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм приятелям і покупцям

WALTER HRYNYK

REAL ESTATE & MORTGAGE BROKER
Member of the Toronto Real Estate Board

744 Queen St. West **Toronto, Ont.**
Phone 363-5316

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

УСПІШНОГО НОВОГО РОКУ

всім членкам Союзу Українок Канади, всім членам Кредитової Спілки „Союз", їхнім родинам та всему українському народові в Канаді і всюди, а зосібна в Україні, в тюрмах і на каторгах, перебуваючому засилає святочний привіт

УПРАВА КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ „СОЮЗ"

при

406 Бетурст вул. в Торонті, Онтеріо
й її філії, при
2258 Блур вул. Захід (ріг Бересфорд)
і при Українській Православній Громаді
св. Димитрія в Лонґ Бренч.

"...Щоб землю з небом в одно злучити,
Христос Родився — Славіте".

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
читачам „Променя"
ВЗАЇМНА ПОМІЧ
UKRAINIAN FRATERNAL SOCIETY OF CANADA
FRATERNAL LIFE INSURANCE
235 McGregor St. **Tel. 586-1364**
WINNIPEG.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
СЕРГІЙ РАДЧУК
АДВОКАТ і НОТАР
(Serge Radchuk, LL.B., LL.M., D.Jur.)
Suite 1114
Bank of Montreal Bldg., **330 Portage Ave.,**
WINNIPEG, MAN. PHONE 942-0448

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
K. BILESKI
870 Kildonan Drive Phone 667-6881
WINNIPEG

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
своїм клієнтам і приятелям
Karasevich, Karasevich & Karasevich
адвокати, повновласники і нотарі
467 Henderson Highway, Winnipeg, Man.
Tel. 668-6144

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає всім своїм клієнтам
Я. О. Масцюх
АДВОКАТ і НОТАР
Заступає в справах судових, цивільних і карних.
Полагоджує маєткові справи.
900 Lindsay Bldg., **Office Phone 943-0416**
228 Notre Dame Ave. **Res. Phone 339-5628**
WINNIPEG, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
всім членам, прихильникам і всьому українському народові в Україні й у світі
ОЩАДНО-КРЕДИТОВА СПІЛКА
„КАРПАТІЯ"
Вступайте в члени і користайте з наших услуг!
CARPATHIA CREDIT UNION LTD.
862 Main Street **Phone 586-8431**
Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
своїм покупцям і приятелям
WILLIAMS DRUGS LTD.
636 COLLEGE AVE.
Wm. Welykholowa, власник
Реджайна Саскачеван

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
всім нашим покупцям, українському громадянству та всьому нашому народові
бажає
MONTREAL FUR CO.
FUR COATS MADE TO ORDER, REMODELLED
CLEANED and STORED
S. Kushnir, Prop. 502 Selkirk Ave.
Phone 589-4445 Winnipeg, Man.

P 14-0 OCT 76
HAWRYSH MRS KATE
602-11112-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A2

ISSN 0380-2140

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ

Книга має 12 статтей про мистецтво, кераміку, Різдвяні та Великодні звичаї, куховарство, ткацтво, ношу, танці, писанки, вишивки, літературу, музику та дереворізьбу.

Книга, розміром 8½ на 8½ цалів, гарно оправлена в тверду полотняну оправу з золотим витиском.

Крім 100 стор. статтей, книга має велику бібліографію, понад 100 гарних кольорових фотографій із українських канадських ручних виробів, гарний папір і чистий друк.

ЦІНА В ПРОДАЖУ $12.00.

ДРУКОВАНА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.

Замовлення висилайте на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
A 25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2